

Osnutek Uredbe o odpadkih (za javno obravnavo, 10.1.2022)

Predlog Uredbe o odpadkih (v nadaljnjem besedilu: Uredba) nadomešča sedanjo Uredbo o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20) zaradi večjega obsega sprememb, ki so večinoma posledica precej obsežnih sprememb iz Direktive (EU) 2018/851 o spremembi direktive o odpadkih (2008/98/ES) in obrazloženega mnenja Evropske komisije, INFR(2020)0481, s katerim je Sloveniji očitana zamuda pri prenosu omenjenih sprememb. Nekaj sprememb iz Direktive (EU) 2018/851 je bilo vključenih že v sedanjo Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odpadkih (Uradni list RS št. 129/20) in Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-1J) (Uradni list RS št. 158/20), vendar je bil ta prenos po mnenju Evropske Komisije pomanjkljiv in nepopoln. To je bil eden od pomembnih vidikov, ki je prispeval k odločitvi za pripravo novega predloga Zakona o varstvu okolja (v nadaljnjem besedilu: ZVO-2), s katerim se na novo postavljajo temeljna pravila glede ravnanja z odpadki, s tem pa tudi v predlogu nove Uredbe. Predlog Uredbe tako rešuje neskladnosti z Direktivo o odpadkih in hkrati uvaja nove ureditve iz predloga ZVO-2.

Spremembe iz Direktive (EU) 2018/851 o spremembi direktive o odpadkih, ki jih prenaša predlog Uredbe, temeljijo zlasti na poudarkih strategij in ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje nastajanja odpadkov; poleg področja proizvodnje proizvodov sta posebej izpostavljena tudi preprečevanje in zmanjševanje nastajanja odpadne hrane in smetenja. Velik poudarek je tudi na pripravi odpadkov za ponovno uporabo z vzpostavitvijo in podpore mrežam za ponovno uporabo in popravilo, ter recikliranju odpadkov. V povezavi s temi cilji je v Direktivi (EU) 2018/851 o spremembi direktive o odpadkih prišlo tudi dopolnitve opisa postopkov recikliranja odpadkov v opombah k posameznim kodam predelave odpadkov, kjer je dodana tudi priprava odpadkov za ponovno uporabo, kar se prenaša tudi s predlogom Uredbe.

Predlog Uredbe enako kot veljavna Uredba o odpadkih ureja pripravo in sprejem programov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja odpadkov, ki ju vsebinsko dopolnjuje z zahtevami iz Direktive (EU) 2018/851 o spremembi direktive o odpadkih, ter informacijski sistem o ravnanju z odpadki in poročanje Evropski komisiji o odpadkih.

Uredba v primerjavi z veljavno Uredbo o odpadkih ohranja enako strukturo in vsebino, tako da določa splošne zahteve in pravila ravnanja z odpadki, obveznosti izvirnih povzročiteljev odpadkov, zbiralcev odpadkov in izvajalcev obdelave odpadkov, pa tudi prevoznikov odpadkov ter trgovcev in posrednikov z njimi.

S predlogom Uredbe se usklajujejo novi pogoji glede lastništva nepremičnin in premičnin, ki jih prinaša ZVO-2 za osebe, ki ravnaajo z odpadki, ter zmanjšujejo administrativne obremenitve glede postopka za vpis v evidenco oseb, ki izvajajo zbiranje odpadkov, hkrati pa predlog Uredbe konkretizira zahteve za pomembne ukrepe varstva okolja, ki jih mora imeti zbiralec tudi objavljene na vidnem mestu, tako da so stalno vidno dostopni zaposlenemu osebju in tudi pristojni inšpekciji.

Iz Direktive o odpadkih tudi izhaja, da imata lahko v fizični posesti odpadke tudi trgovec in posrednik, zato predlog Uredbe ureja zahteve glede ukrepov varstva okolja tudi za takšne primere.

Predlog Uredbe se z ZVO-2 usklajuje tudi iz vidika prepovedi prekomernega veriženja predajanja odpadkov, ki se v praksi pogosto dogaja med zbiralci odpadkov, kar zmanjšuje preglednost pri ravnanju z odpadki in povečuje stroške. Predlog Uredbe dopušča, da se npr. odpadki lahko predajo od prvega zbiralca do drugega zbiralca, pri čemer pa jih mora drugi zbiralec obvezno oddati obdelovalcu.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina in namen)

(1) Ta uredba z namenom varstva okolja in varovanja človekovega zdravja določa pravila ravnanja in druge pogoje za preprečevanje ali zmanjševanje škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter zmanjševanje celotnega vpliva uporabe naravnih virov in izboljšanje učinkovitosti uporabe naravnih virov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2018/851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2008/98/ES o odpadkih (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 109), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/98/ES).

(2) Ta uredba za izvajanje Uredbe Komisije (EU) št. 1357/2014 z dne 18. decembra 2014 o nadomestitvi Priloge III k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 365 z dne 19. 12. 2014, str. 89), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) 2017/997 z dne 8. 6. 2017 o spremembi Priloge III k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede nevarne lastnosti HP 14 „ekotoksično“ (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2017, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1357/2014/EU) določa tudi kriterij za vrednotenje pripisa nevarne lastnosti HP 9.

2. člen (uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za vse odpadke, razen če je s posebnim predpisom za posamezno vrsto ali tok odpadkov drugače določeno.

(2) Ta uredba se ne uporablja za:

1. snovi, ki se izpuščajo z odpadnimi plini v zrak,
2. tla (in situ), vključno z neizkopanim onesnaženim delom tal, in objekte, trajno povezane s tlemi,
3. neonesnažen del tal in drug naravno prisoten material, izkopan med gradbenimi deli, če se ta material v prvotnem stanju in brez obdelave uporabi za gradnjo na kraju, kjer je bil izkopan, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, ki nastanejo pri gradbenih delih, in predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov,
4. radioaktivne odpadke,
5. deaktivirane eksplozive, in
6. fekalne snovi, če niso zajete v 2. točki tretjega odstavka tega člena, slamo in druge naravne nenevarne materiale, ki nastajajo pri kmetovanju ali gozdarjenju in se uporabljajo pri kmetovanju, gozdarjenju ali za pridobivanje energije iz tako nastale biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju in ne ogrožajo človekovega zdravja.

(3) Ta uredba se v obsegu, ki ga urejajo druga področja zakonodaje, ne uporablja za:

1. odpadne vode, kolikor so urejene v predpisih, ki urejajo emisijo snovi in toplote v vode,
2. živalske stranske proizvode, vključno s predelanimi proizvodi, kolikor so urejeni v Uredbi (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. 10. 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), zadnjič spremenjeni z

Uredbo (EU) 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu, spremembi uredb (ES) št. 1069/2009 in (ES) št. 1107/2009 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2003/2003 (UL L št. 170 z dne 14. 11. 2009, str. 1) , (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1069/2009/ES), razen za tiste, ki so določeni za sežig, odlaganje ali predelavo v napravi za pridobivanje bioplina ali napravi za kompostiranje,

3. trupla živali, ki so poginile drugače kakor z zakolom, vključno z živalmi, pokončanimi zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih bolezni, ki so odstranjena v skladu z Uredbo 1069/2009/ES, odpadke, ki nastajajo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, kolikor so urejeni v predpisih, ki urejajo ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin in
4. snovmi, ki niso proizvedene iz živalskih stranskih proizvodov ali jih ne vsebujejo in so namenjene za uporabo kot posamična krmila, opredeljena v Uredbi (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. 7. 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES (UL L 229, 1. 9. 2009, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2018/1903 z dne 5. 12. 2018 o popravku prilog IV, VI in VII k Uredbi (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju krme v promet in njeni uporabi ter o popravku nekaterih jezikovnih različic prilog II, IV, V in VI k navedeni uredbi (UL L št. 310 z dne 6. 12. 2018, str. 22),

(4) Če v predpisih, ki urejajo vode, ni določeno drugače, se ta uredba ne uporablja za naplavine, ki se zaradi upravljanja voda in vodnih poti, preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše ali izsuševanja tal premeščajo znotraj površinskih voda, če se dokaže, da so naplavine nenevarne.

3. člen (izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. biološki odpadki so biorazgradljivi odpadki z vrtov in iz parkov, živilski in kuhinjski odpadki iz gospodinjstev, restavracij, gostinske dejavnosti in trgovin na drobno ter primerljivi odpadki iz obratov za predelavo hrane;
2. evidenčni list je listina, s katero imetnik odpadkov in oseba, ki odpadke prevzame, potrđita oddajo in prevzem pošiljke odpadkov;
3. imetnik odpadkov je povzročitelj odpadkov ali pravna ali fizična oseba, ki ima odpadke v posesti;
4. izvajalec obdelave je predelovalec ali odstranjevalec;
5. lastnik predelane snovi ali predmeta je oseba, ki je odpadke predelala v predelano snov ali predmet, ali oseba, ki je od izvajalca predelave odpadkov pridobila iz odpadkov reciklirano ali drugače predelano snov ali predmet;
6. listina iz Uredbe 1013/2006/ES je dokument iz priloge IB ali priloge VII Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 1234/2014 z dne 18. novembra 2014 o spremembi prilog IIIB, V in VIII k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov (UL L št. 332 z dne 19. 11. 2014, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1013/2006/ES), in služi kot dokazilo o pošiljki odpadkov, ki so bili poslani v obdelavo v drugo državo članico Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali v tretjo državo ali sprejeti v Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: RS) v skladu z Uredbo 1013/2006/ES;

7. ločeno zbiranje je zbiranje, pri katerem so tokovi odpadkov ločeni glede na vrsto in naravo odpadkov, tako da se olajša posamezna obdelava;
8. naprava za obdelavo odpadkov je naprava v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, v kateri se odpadki obdelujejo;
9. nenevarni odpadek je odpadek, ki se ne uvršča med nevarne odpadke;
10. nevaren odpadek je odpadek, ki kaže eno ali več nevarnih lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU;
11. obdelava odpadkov so postopki predelave ali odstranjevanja odpadkov, vključno s postopki priprave odpadkov za predelavo ali odstranjevanje;
12. oddaja odpadkov je oddaja odpadkov v nadaljnje ravnanje z evidenčnim listom;
13. odstranjevalec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja odstranjevanje odpadkov v skladu s to uredbo;
14. odstranjevanje je postopek, ki ni predelava, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanje snovi ali energije. Postopki odstranjevanja so navedeni v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe, pri čemer pa so mogoči tudi drugi postopki odstranjevanja;
15. ponovna uporaba je postopek, pri katerem se proizvodi ali njihovi sestavni deli, ki niso odpadek, ponovno uporabijo za enak namen, za katerega so bili prvotno izdelani;
16. posrednik je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ureja predelavo ali odstranjevanje odpadkov v imenu tretjih oseb, četudi odpadkov fizično nima v posesti;
17. pošiljka odpadkov je količina odpadkov z isto številko odpadka, ki jih na območju RS imetnik odpadkov pošilja s kraja nastanka, predhodnega skladiščenja ali skladiščenja na kraj predhodnega skladiščenja, skladiščenja ali obdelave odpadkov v enem dnevu, pri čemer prevoz odpadkov opravi isti prevoznik. Za pošiljko odpadkov se ne šteje pošiljka nenevarnih odpadkov, ki jo imetnik teh odpadkov pošilja med skladišči ali napravami za obdelavo odpadkov v RS, ki jih sam upravlja;
18. povzročitelj odpadkov je oseba, katere delovanje ali dejavnost povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov), ali oseba, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, s katerimi se spremenijo lastnosti ali sestava teh odpadkov;
19. predelana snov ali predmet so proizvodi, materiali ali snovi za prvotni namen ali druge namene, pridobljeni v postopku recikliranja ali drugačne predelave odpadkov;
20. hidravlično vezane snovi ali predmeti so predelane snovi ali predmeti, proizvedeni pri postopku predelave odpadkov, ki imajo lastnosti hidravličnega veziva in ki se po vgradnji v zunanje okolje povežejo v monolitno predelano snov ali predmet;
21. hidravlično nevezane snovi ali predmeti so predelane snovi ali predmeti, ki po predelavi odpadkov in vgradnji v zunanje okolje ostanejo v obliki medsebojno nepovezanih delcev predelane snovi ali predmeta;
22. predelava odpadkov je vsak postopek, katerega glavni rezultat je, da se odpadki koristno uporabijo v okviru dejavnosti posamezne osebe ali v gospodarstvu kot celoti, tako da nadomestijo druge materiale, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev določene funkcije, ali tako, da so odpadki pripravljeni za izpolnitev te določene funkcije. Postopki predelave so navedeni v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe, pri čemer pa so mogoči tudi drugi postopki predelave;
23. predelovalec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja predelavo odpadkov v skladu s to uredbo;
24. predhodno skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri zbiralcu v zbirnem centru, v katerem se odpadki raztovorijo za namene priprave za prevoz do kraja njihove obdelave, pri čemer predhodno skladiščenje odpadkov ni postopek D 15 iz priloge 1 te uredbe ali postopek R 13 iz priloge 2 te uredbe;
25. preprečevanje nastajanja odpadkov so ukrepi, ki se sprejmejo, preden snov, material ali proizvod postane odpadek, in s katerimi se zmanjšajo:
 - a) količina odpadkov, vključno s ponovno uporabo proizvodov ali podaljšanjem njihove življenjske dobe,
 - b) škodljivi vplivi nastalih odpadkov na okolje in človekovo zdravje ali
 - c) vsebnost nevarnih snovi v materialih in proizvodih;

26. prepuščanje odpadkov je oddaja odpadkov v nadaljnje ravnanje brez evidenčnega lista, kadar je to dovoljeno na podlagi posebnega predpisa, ki ureja ravnanje z določeno vrsto odpadkov;
27. prevoznik je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja prevažanje odpadkov drugih imetnikov odpadkov v skladu s to uredbo;
28. priprava odpadkov za ponovno uporabo so postopki predelave odpadkov, pri katerih se s preverjanjem, čiščenjem ali popravilom proizvodi ali sestavni deli proizvodov, ki so postali odpadki, pripravijo za ponovno uporabo brez kakršne koli druge predobdelave;
29. recikliranje odpadkov je vsak postopek predelave odpadkov, v katerem se odpadni materiali predelajo v proizvode, materiale ali snovi za prvotni namen ali druge namene. Recikliranje odpadkov vključuje predelavo odpadnih organskih snovi, ne pa energetske predelave odpadkov in predelave odpadkov v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za zasipanje;
30. skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri izvajalcu obdelave do njihove predelave ali odstranjevanja;
31. snovna predelava odpadkov je vsak postopek predelave odpadkov, razen energetske predelave odpadkov in predelave odpadkov v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije. Med drugim vključuje pripravo odpadkov za ponovno uporabo, recikliranje in zasipanje;
32. trgovec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki v svojem imenu in za svoj račun kot dejavnost opravlja nakup in naknadno prodajo odpadkov, četudi odpadkov fizično nima v posesti;
33. začasno skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri izvirnem povzročitelju odpadkov na kraju njihovega nastanka do njihove oddaje ali prepustitve v zbiranje ali obdelavo, pri čemer začasno skladiščenje odpadkov ni postopek D 15 iz priloge 1 te uredbe ali postopek R 13 iz priloge 2 te uredbe;
34. zasipanje je vsak postopek predelave, pri katerem se primerni nenevarni odpadki uporabijo za namene pridobivanja zemljišč na območjih izkopavanja ali za inženirske namene pri urejanju krajine. Odpadki, uporabljeni za zasipanje, morajo nadomestiti neodpadne materiale, biti primerni za prej omenjene namene in omejeni na količino, ki je nujno potrebna za uresničitev teh namenov;
35. zbiralec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja zbiranje odpadkov v skladu s to uredbo;
36. zbiranje je prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim sortiranjem in predhodnim skladiščenjem za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov. Pri predhodnem sortiranju odpadkov se številka odpadka iz 5. člena te uredbe ne spremeni;
37. zbirni center je objekt za prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim sortiranjem in predhodnim skladiščenjem za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov.

(2) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, ki niso opredeljeni v prejšnjem odstavku tega člena, imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

4. člen **(seznam odpadkov)**

(1) Seznam odpadkov je določen v prilogi Odločbe Komisije z dne 3. 5. 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 226 z dne 6. 9. 2000, str. 3; Odločba 2000/532/ES), zadnjič spremenjene s Sklepom Komisije z dne 18. 12. 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44; Sklep 2014/955/EU) in Popravkom Sklepa Komisije

2014/955/EU z dne 18. 12. 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 172 z dne 5. 7. 2017, str. 36), (v nadaljnjem besedilu: Odločba 2000/532/ES).

(2) Snov ali predmet, uvrščen na seznam odpadkov, je odpadek le, če ustreza opredelitvi odpadka iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

(3) Z odpadkom se ravna kot z nenevarnim odpadkom, če je odpadek na seznamu odpadkov uvrščen med nenevarne odpadke.

(4) Z odpadkom se ravna kot z nevarnim odpadkom, če je odpadek na seznamu odpadkov uvrščen kot nevaren odpadke.

- (5) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za:
1. mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev in
 2. nevarne frakcije komunalnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

5. člen

(vrednotenje nevarnih lastnosti in dodelitev številke odpadka)

(1) Povzročitelj odpadkov mora odpadku dodeliti številko odpadka po postopku iz oddelka »Seznam odpadkov« iz priloge Odločbe 2000/532/ES, razen v primeru prepuščanja odpadka, ko mu jo mora po tem postopku dodeliti zbiralec, ki odpadek prevzame.

(2) Odpadek se razvrsti kot nevaren odpadke, če vsebuje nevarne sestavine, zaradi katerih ta odpadek kaže eno ali več nevarnih lastnosti od HP 1 do HP 15 iz Priloge 3 te uredbe, pri čemer se poleg meril iz te priloge uporabljajo tudi ostali kriteriji iz 2. točke »Razvrščanje odpadkov kot nevarnih« iz poglavja »Vrednotenje in razvrščanje« iz priloge Odločbe 2000/532/ES.

(3) Odpadku, ki že ima dodeljeno številko odpadka v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko to številko po enakem postopku, kot je določen za dodelitev številke odpadka, spremeni samo povzročitelj odpadkov ali zbiralec, ki mu jo je dodelil.

(4) Redčenje ali mešanje odpadkov, s čimer se zaradi uvrstitve nevarnega odpadka med nenevarne zniža začetna koncentracija nevarnih snovi pod mejo, pri kateri se odpadek opredeli kot nevaren, je prepovedano.

(5) Povzročitelj odpadkov mora zagotoviti vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka, kadar zaradi pomanjkanja ali negotovih podatkov o procesu izvora odpadka ali narave in oblike odpadka obstaja dvom, ali se odpadek uvršča med nevarne ali nenevarne odpadke.

(6) Vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka iz prejšnjega odstavka ter vzorčenje odpadka za njihovo ovrednotenje mora opraviti oseba s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025.

(7) Če pristojni inšpektor dvomi o pravilnosti dodelitve številke odpadka v skladu s tem členom, lahko odredi izvedbo vzorčenja tega odpadka in ovrednotenja njegovih nevarnih lastnosti.

6. člen

(sprememba uvrstitve odpadka)

(1) Če povzročitelj odpadkov, zbiralec iz prvega odstavka prejšnjega člena ali oseba iz šestega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov iz prvega odstavka 4. člena te uredbe mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU, mora z njim ravnati kot z nevarnim odpadkom ter o ugotovitvi nemudoma pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Če povzročitelj odpadkov, zbiralec iz prvega odstavka prejšnjega člena ali oseba iz šestega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov iz prvega odstavka 4. člena te uredbe mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene od lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU, mora z njim še naprej ravnati kot z nevarnim odpadkom ter o ugotovitvi nemudoma pisno obvestiti ministrstvo.

(3) Ministrstvo v skladu z drugim in tretjim odstavkom 7. člena Direktive 2008/98/ES o primeru iz prvega ali drugega odstavka tega člena nemudoma uradno obvesti Evropsko komisijo (v nadaljnjem besedilu: Komisija).

7. člen

(stranski proizvod)

(1) Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja te snovi ali predmeta, je stranski proizvod in ne odpadek, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nadaljnja uporaba tega ostanka proizvodnje je zagotovljena in ne le mogoča;
2. ta ostanek proizvodnje se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov;
3. ta ostanek proizvodnje se proizvaja kot sestavni del proizvodnega procesa in
4. ta ostanek proizvodnje izpolnjuje zahteve, določene za njegovo uporabo s predpisi, ki urejajo proizvode, kemikalije, varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, nadaljnja uporaba tega ostanka proizvodnje pa ne bo škodljivo vplivala na okolje in zdravje ljudi.

(2) Snov ali predmet iz prejšnjega odstavka ni ostanek proizvodnje, če bi proizvajalec lahko proizvedel glavni proizvod brez proizvodnje te snovi ali predmeta, vendar se je odločil nasprotno. Snov ali predmet iz prejšnjega odstavka prav tako ni ostanek proizvodnje, če je proizvajalec namerno spremenil proizvodni proces tako, da ima ta snov ali predmet posebne tehnične lastnosti.

(3) Šteje se, da je pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če:

1. za ostanek proizvodnje dolgoročno obstaja trg in
2. je ostanek proizvodnje dejansko uporaben in se tudi uporabi v celoti.

(4) Imetnik ostanka proizvodnje dokazuje izpolnjevanje pogoja iz 1. točke prejšnjega odstavka s pogodbo z nadaljnjim uporabnikom o prodaji tega stranskega proizvoda ali s strokovno analizo trga, iz katere je razvidno, da ima ta stranski proizvod dolgoročno zagotovljeno trženje.

(5) Šteje se, da je pogoj iz 2. točke četrtega odstavka tega člena izpolnjen, če so običajni industrijski postopki, ki jih je treba izvesti za neposredno uporabo ostanka proizvodnje, sestavni del proizvodnega procesa iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, ne glede na to, ali se ti postopki izvedejo v proizvodni enoti proizvajalca ali uporabnika ostanka proizvodnje ali druge osebe, ki zanj izvede te postopke.

(6) Med običajne industrijske postopke iz prejšnjega odstavka se štejejo spiranje, sušenje, homogenizacija, nadzor nad kakovostjo ali drug industrijski postopek, ki je potreben zaradi spremembe velikosti ali oblike materiala, homogenizacije ali vsebnosti vlage, ne štejejo pa se postopki, ki se izvedejo zaradi izločitve neželenih ali nevarnih snovi od ostanka proizvodnje.

(7) Imetnik ostanka proizvodnje dokazuje izpolnjevanje pogoja iz sedmega odstavka tega člena s tehnično dokumentacijo o proizvodnem procesu (tehnološko shemo proizvodnega procesa), iz katere je razvidno, da so običajni industrijski postopki iz prejšnjega odstavka sestavni del tega proizvodnega procesa.

(8) Šteje se, da je pogoj iz 3. točke četrtega odstavka tega člena izpolnjen, če je iz tehničnih značilnosti proizvodnega procesa razvidno, da se ta ostanek proizvodnje proizvaja kot sestavni del proizvodnega procesa.

(9) Šteje se, da je pogoj iz 4. točke četrtega odstavka tega člena izpolnjen, če uporaba tega ostanka proizvodnje ni prepovedana ter so izpolnjene zahteve in predpisani pogoji za dajanje proizvoda na trg iz:

1. predpisov, ki urejajo splošno varnost proizvodov, in predpisov, ki urejajo tehnične zahteve za proizvode in gradbene proizvode, če zahteve iz teh predpisov za ta ostanek proizvodnje veljajo,
2. predpisov, ki urejajo varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, ter
3. Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2015/830 z dne 28. maja 2015 o spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L št. 132 z dne 29. 5. 2015, str. 8), če zahteve iz nje veljajo za ta ostanek proizvodnje.

(10) Imetnik ostanka proizvodnje mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz četrtega odstavka tega člena, če ministrstvo ali inšpektor to zahteva.

8. člen

(pogoji in merila za prenehanje statusa odpadka)

(1) Odpadkom preneha status odpadka, ko so reciklirani ali drugače predelani, in če so izpolnjeni pogoji iz zakona, ki ureja o varstvu okolja, in merila na podlagi teh pogojev, pri čemer se pogoj, da za predelano snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje, dokazuje s pogodbo, pismom o nameri, naročilom, računom ali drugim dokazilom o uporabi predelane snovi ali predmeta, razen ko predelovalec odpadkov predelano snov ali predmet uporabi sam.

(2) Merila za prenehanje statusa odpadka so določena s posebnim predpisom, izdanim na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, ali na podlagi izvedbenega predpisa Evropske unije.

(3) Če merila za prenehanje statusa odpadka niso določena s predpisom iz prejšnjega odstavka, se lahko določijo za vsak primer predelave odpadkov v predelano snov ali predmet posebej.

(4) Kadar merila za prenehanje statusa odpadka niso določena s posebnim predpisom iz drugega odstavka prejšnjega člena, ministrstvo v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe, poleg vsebine iz 41. člena te uredbe, za vsak primer predelave odpadkov in za vsako predelano snov ali predmet določi merila za prenehanje statusa odpadka po postopku v skladu zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(5) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe poleg ostalih meril iz prejšnjega odstavka določi tudi nabor onesnaževal in dopustne vsebnosti teh onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta, če bosta uporabljena v zunanjem okolju in izpostavljena atmosferskim vplivom ter imata lastnost izluževanja.

(6) Analizo izlužkov iz prejšnjega odstavka izdela oseba z akreditacijo po SIST EN ISO/IEC 17025 na podlagi analize izlužkov izhodiščnih parametrov ali izhodiščnih in dodatnih izhodiščnih parametrov, določenih v prilogi 5, ki je sestavni del te uredbe, ter v skladu z navodili za določitev onesnaževal, ki so sestavni del priloge 5 te uredbe, na zahtevo vlagatelja vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 38. člena te uredbe. Če gre za napravo, ki jo bo upravljavec šele gradil, se analizo izlužkov izdela na podlagi laboratorijsko proizvedene snovi in predmeta, postopek in metoda predelave na laboratorijski ravni pa morata biti identična predvidenemu postopku in metodi obdelave odpadkov.

(7) Za spremljanje izlužkov onesnaževal za čas nameščanja ali vgradnje predelane snovi ali predmeta v zunanje okolje ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe določi na podlagi predloga za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta obveznost izvajanja analiz izlužkov enkrat letno. Če se v enem koledarskem letu namesti ali vgradi več kot 5 000 ton predelane snovi ali predmeta, je treba za vsakih nadaljnjih 5 000 ton nameščene ali vgrajene predelane snovi ali predmeta izdelati še po eno analizo izlužka. Ne glede na prejšnji stavek se v primeru, da se v enem koledarskem letu namesti ali vgradi več kot 60 000 ton predelane snovi ali predmeta, izdela največ dvanajst analiz izlužka letno, pri čemer se analize enakomerno razporedijo čez koledarsko leto. Vzorčenje predelane snovi ali predmeta za namen izdelave analize izlužkov se izvede po začetku nameščanja ali vgradnje predelane snovi ali predmeta v zunanje okolje, in sicer na lokaciji nameščanja ali vgradnje po 48 urah po izvedenem nameščanju ali vgradnji predelane snovi ali predmeta v zunanje okolje. Če analiza izlužkov iz prejšnjega stavka pokaže, da so v okoljevarstvenem dovoljenju določene dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta presežene, mora imetnik okoljevarstvenega dovoljenja prenehati nameščanje ali vgradnjo predelane snovi ali predmeta, ki bo uporabljen v zunanjem okolju in izpostavljen atmosferskim vplivom. O tem mora nemudoma obvestiti inšpekcijo, pristojno za varstvo okolja, ter iz zunanjega okolja takoj odstraniti del predelane snovi ali predmeta, za katere je analiza izlužkov pokazala presežene dopustne vsebnosti onesnaževal.

(8) Predlog za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta v času vgradnje ali nameščanja v zunanje okolje izdela oseba iz šestega odstavka tega člena na zahtevo vlagatelja vloge za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka 38. člena te uredbe. Če oseba iz šestega odstavka tega člena na podlagi analize izlužkov ugotovi, da posamezni parameter onesnaževal iz priloge 5 te uredbe ne presega 30 % od dopustnih vsebnosti onesnaževal glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz priloge 5 te uredbe, lahko predlaga opustitev spremljanja vsebnosti določenih onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta. Če nobeden od parametrov onesnaževal iz priloge 5 te uredbe ne presega 30 % od dopustnih vsebnosti onesnaževal glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz priloge 5 te uredbe, pa lahko namesto predloga za spremljanje vsebnosti onesnaževal v

izlužkih predelane snovi ali predmeta izdela mnenje, v katerem navede, da spremljanje izlužkov onesnaževal v času vgradnje ali nameščanja v zunanje okolje ni potrebno.

(9) Analiza izlužkov iz šestega odstavka tega člena in predlog za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta ali mnenje iz prejšnjega odstavka tega člena morata biti priložena vlogi za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

(10) Predelovalec lahko proda ali preda predelano snov ali predmet, ki mu je status odpadka prenehal na podlagi prvega odstavka tega člena in gre za hidravlično nevezano snov ali predmet novemu lastniku le v primeru, če iz analize izlužka iz šestega odstavka tega člena in mnenja iz osmega odstavka tega člena izhaja, da nobeden od parametrov ne presega dopustne vsebnosti onesnaževal iz priloge 5 te uredbe glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz priloge 5 te uredbe.

(11) Predelovalec lahko proda ali preda predelano snov ali predmet, ki mu je status odpadka prenehal na podlagi prvega odstavka tega člena in gre za hidravlično vezano snov ali predmet, novemu lastniku le v primeru, če iz analize izlužka iz šestega odstavka tega člena in mnenja iz osmega odstavka tega člena izhaja, da nobeden od parametrov ne presega 30 % od dopustne vsebnosti onesnaževal iz priloge 5 te uredbe glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz priloge 5 te uredbe.

(12) V primeru iz desetega in prejšnjega odstavka tega člena mora predelovalec novemu lastniku predati tudi izjavo iz priloge 6, ki je sestavni del te uredbe, skupaj s kopijo analize izlužka in mnenja.

(13) V primeru iz desetega odstavka tega člena mora zagotavljati analize izlužkov predelane snovi ali predmeta predelovalec odpadkov, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe od šestega do osmega odstavka tega člena in Priloge 5 te uredbe.

(14) Če predelovalec proda ali preda predelano snov ali predmet v skladu s prejšnjim odstavkom, novemu lastniku ni treba izvajati analize izlužkov vgrajene predelane snovi ali predmeta v skladu s šestim odstavkom tega člena.

II. SPLOŠNE ZAHTEVE

9. člen (hierarhija ravnanja z odpadki)

(1) Pri nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi se kot prednostni vrstni red upošteva naslednja hierarhija ravnanja:

1. preprečevanje nastajanja odpadkov,
2. priprava za ponovno uporabo,
3. recikliranje,
4. drugi postopki predelave (npr. energetska predelava) in
5. odstranjevanje.

(2) Z odpadki je treba ravnati skladno s prejšnjim odstavkom, da se omogoča nadaljnje ravnanje z njimi v skladu z zahtevami iz prejšnjega odstavka, ob upoštevanju zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Odstopanje od prednostnega vrstnega reda iz prejšnjega odstavka je ob upoštevanju celotnega življenjskega kroga snovi in materialov, celostnih vplivov nastajanja

takih odpadkov in ravnanja z njimi, splošnih okoljskih, ekonomskih, družbenih vplivov in vplivov na zdravje ljudi ter ob upoštevanju varovanja virov, tehnične izvedljivosti in ekonomske smiselnosti, mogoče le za posamezne tokove odpadkov, za katere je tako določeno s posebnimi predpisi.

10. člen **(varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja)**

(1) Z odpadki je treba pri zbiranju, prevažanju, obdelavi, trgovanju in posredništvu z odpadki ravnati tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in se ne škodi okolju, ter da ravnanje zlasti:

1. ne predstavlja tveganja za vode, zrak, tla, rastline in živali,
2. ne povzroča čezmernega obremenjevanja s hrupom in neprijetnimi vonjavami,
3. ne povzroča škodljivih vplivov na območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, ali predpisi, ki urejajo varovanje virov pitne vode, in
4. ne povzroča škodljivih vplivov na krajino ali območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine.

(2) Načrtovanje, proizvodnja, distribucija, potrošnja in uporaba proizvodov morajo biti taki, da pripomorejo k preprečevanju nastajanja odpadkov ter povečanju možnosti za pripravo za ponovno uporabo in recikliranje odpadkov, ki nastanejo iz teh proizvodov.

III. PROGRAMI NA PODROČJU RAVNANJA Z ODPADKI

1. Program ravnanja z odpadki

11. člen **(program ravnanja z odpadki)**

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) kot operativni program varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme program ravnanja z odpadki, ki ga pripravi ministrstvo.

(2) V programu ravnanja z odpadki se na podlagi analize obstoječega stanja na področju ravnanja z odpadki določijo ukrepi, potrebni za izboljšave glede okoljsko primerne priprave za ponovno uporabo, recikliranja, predelave in odstranjevanja odpadkov, za območje celotne RS.

(3) Ministrstvo pri pripravi programa ravnanja z odpadki sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo, zlasti glede vzpostavljanja mreže naprav za odstranjevanje in predelavo odpadkov.

(4) Ministrstvo oceni program ravnanja z odpadki vsaj vsakih šest let in ga na podlagi te ocene po potrebi spremeni. Spremenjeni program se sprejme na način iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo o sprejetju ter spremembah programa ravnanja z odpadki poroča Komisiji v skladu s prvim odstavkom 33. člena Direktive 2008/98/ES na način, določen v prilogah I in II Izvedbenega sklepa Komisije z dne 6. decembra 2013 o določitvi oblike za sporočanje informacij o sprejetju in bistvenih revizijah načrtov ravnanja z odpadki in

programov preprečevanja nastajanja odpadkov (UL L št. 329 z dne 10. 12. 2013, str. 44; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2013/727/EU).

(6) Ministrstvo lahko kot operativne programe varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, pripravi posebne programe ravnanja s posameznimi vrstami ali tokovi odpadkov, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tega člena ter 12., 13. in 14. člena te uredbe.

12. člen

(priprava in vsebina programa ravnanja z odpadki)

(1) Priprava programa ravnanja z odpadki mora temeljiti na zahtevah iz prvega odstavka 1. člena, 9. člena ter prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) S programom ravnanja z odpadki je treba zagotoviti ukrepe za:

1. spodbujanje priprave za ponovno uporabo, predvsem s spodbujanjem vzpostavitve in podpore omrežij za ponovno uporabo in popravila, uporabe gospodarskih instrumentov, meril za javna naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov, in
2. spodbujanje visokokakovostnega recikliranja in sistemov ločenega zbiranja, primernih za doseganje potrebnih standardov kakovosti recikliranja, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo.

(3) Program ravnanja z odpadki mora vsebovati najmanj:

1. podatke o vrsti, količini in izvoru odpadkov, ki nastajajo na območju Republike Slovenije, ter odpadkov, ki bodo verjetno poslani iz ali v RS, ter oceno glede razvoja tokov odpadkov v prihodnosti,
2. opis organiziranosti ravnanja z odpadki, vključno z opisom delitve nalog glede na pristojnosti ter obveznosti pravnih oseb javnega in zasebnega prava,
3. oceno obstoječih sistemov zbiranja odpadkov, vključno s tistimi, ki se zbirajo ločeno, ozemeljsko pokritostjo ločenega zbiranja ter ukrepi za njegovo izboljšanje,
4. podatke o obstoječih glavnih napravah za odstranjevanje in predelavo odpadkov, vključno s sistemi zbiranja in napravami za obdelavo odpadkov iz predpisov, ki urejajo odpadna olja, nevarne odpadke, odpadke, ki vsebujejo pomembne količine kritičnih surovin ali posamezne tokove odpadkov,
5. oceno potrebe po zaprtju obstoječih naprav za obdelavo odpadkov in po dodatni mreži ali dopolnitvi obstoječe mreže naprav za obdelavo odpadkov glede na zahteve iz 14. člena te uredbe in s tem povezanih potrebnih naložb,
6. oceno potreb po novih sistemih zbiranja glede na zahteve iz 14. člena te uredbe in s tem povezanih potrebnih naložb, podatke o merilih za določanje mogočih lokacij za predvidene naprave za odstranjevanje odpadkov ali večje naprave za predelavo odpadkov in o njihovi predvideni zmogljivosti,
7. podatke o ukrepih za doseganje ciljev za zmanjševanje odlaganja biološko razgradljivih odpadkov na odlagališčih odpadkov,
8. ukrepe za odpravljanje in preprečevanje vseh oblik smetenja in za čiščenje okolja zaradi vseh vrst odvrženih smeti,
9. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike in cilje, vključno glede količine nastalih odpadkov in njihove obdelave, ter glede komunalnih odpadkov, ki so odstranjeni ali energetsko predelani,
10. opis nadaljnje strategije urejanja področja ravnanja z odpadki, vključno z načrtovanimi tehnologijami in postopki, in strategij urejanja ravnanja s tistimi odpadki, ki jih je zaradi zahtevnosti treba posebej obravnavati,
11. oceno uporabnosti in primernosti ekonomskih in drugih instrumentov za urejanje ravnanja z odpadki ob upoštevanju nemotenega delovanja notranjega trga,

12. opis načrtovanih dejavnosti za ozaveščanje in obveščanje širše javnosti ali posameznih skupin potrošnikov
13. opis območij, ki so bila v preteklosti onesnažena zaradi odstranjevanja, in ukrepov za njihovo sanacijo.

(4) Sestavni del programa ravnanja z odpadki morata biti tudi načrt ravnanja z odpadno embalažo in strategija za izvajanje zmanjšanja količine na odlagališčih odloženih biorazgradljivih odpadkov, prav tako pa mora biti usklajen s cilji iz prvega odstavka 13. člena te uredbe in strategijo za preprečevanje smetenja v morjih in celinskih vodah.

(5) V programu ravnanja z odpadki morajo biti načrtovani ukrepi ovrednoteni z vidika njihovega prispevka k doseganju ciljev in izpolnjevanju zahtev iz te uredbe.

(6) Sestavni del programa ravnanja z odpadki mora biti tudi ocena naložb in drugih potrebnih finančnih sredstev za sisteme zbiranja odpadkov in naprave za obdelavo odpadkov, ki jih zagotovi država ali občina.

13. člen

(cilji pri ponovni uporabi, recikliranju in predelavi)

(1) Opredelitev ukrepov v zvezi z nastajanjem odpadkov in ravnanjem z njimi v programu ravnanja z odpadki mora voditi k krožnemu gospodarstvu Evropske unije z visoko stopnjo učinkovitosti virov in mora izhajati iz naslednjih ciljev:

1. da se do leta 2020 in po njem priprava za ponovno uporabo in recikliranje odpadnih materialov, kot so najmanj papir, kovine, plastika in steklo iz gospodinjstev ter po možnosti iz drugih virov, če so ti tokovi odpadkov podobni odpadkom iz gospodinjstev, povečata na najmanj 50 % mase;
2. da se do leta 2020 in po njem priprava za ponovno uporabo, recikliranje in materialna predelava, vključno z zasipanjem z uporabo odpadkov za nadomestitev drugih materialov, nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov, razen naravno prisotnega materiala, navedenega pod številko odpadka 17 05 04 s seznama odpadkov, povečajo na najmanj 70 % mase;
3. da se do leta 2025 priprava za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov povečata na najmanj 55 % mase;
4. da se do leta 2030 priprava za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov povečata na najmanj 60 % mase in
5. da se do leta 2035 priprava za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov povečata na najmanj 65 % mase.

(2) Izračun glede doseganja ciljev iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka ministrstvo opravi v skladu s Sklepom Komisije z dne 18. novembra 2011 o pravilih in metodah izračuna za preverjanje izpolnjevanja ciljev iz člena 11(2) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 310 z dne 25. 11. 2011, str. 11; v nadaljnjem besedilu: Sklep 2011/753/EU).

(3) Za preverjanje izpolnjevanja cilja iz 1. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo upošteva možnost iz točke (d) prvega odstavka 3. člena Sklepa 2011/753/EU.

(4) Za izračun glede izpolnjevanja cilja iz 2. točke prvega odstavka tega člena ministrstvo upošteva 1. in 2. točko posebnih zahtev za poročila držav članic o izvajanju iz priloge III Sklepa 2011/753/EU.

(5) Ministrstvo enkrat letno pošlje Komisiji podatke in metapodatke o stanju glede priprave za ponovno uporabo, recikliranja in snovne predelave tokov odpadkov iz prvega odstavka tega člena v skladu s četrtem odstavkom 5. člena Sklepa 2011/753/EU. V tem poročilu ministrstvo navede zahtevane podatke za leta obdobja poročanja iz oddelka 5 priloge I Uredbe (ES) št. 2150/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2002 o statistiki odpadkov (UL L št. 332 z dne 9. 12. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 849/2010 z dne 27. septembra 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 2150/2002 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki odpadkov (UL L št. 253 z dne 28. 9. 2010, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2150/2002/ES).

(6) Pravila za izračun doseganja ciljev iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena so določena v Prilogi 4 te uredbe.

(7) Učinkovit sistem nadzora kakovosti in sledljivosti komunalnih odpadkov se zagotavlja z izpolnjevanjem pogojev iz 3. točke prvega odstavka in iz drugega odstavka Priloge 4 te uredbe in vodenjem evidence iz 44. člena te uredbe, elektronskim informacijskim sistemom o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe ter poročanjem iz 45. člena te uredbe.

14. člen

(mreža naprav za odstranjevanje in predelavo odpadkov)

(1) V programu ravnanja z odpadki je treba pri oblikovanju nadaljnje strategije urejanja ravnanja z odpadki določiti ukrepe za vzpostavitev mreže ustreznih in med seboj povezanih naprav za:

1. odstranjevanje odpadkov in
2. predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz gospodinjstev in pri drugih povzročiteljih.

(2) Mreža naprav za obdelavo odpadkov iz prejšnjega odstavka mora omogočati odstranjevanje odpadkov in predelavo mešanih komunalnih odpadkov, ki nastajajo na območju RS, v eni od najbližjih primernih naprav, z ustreznimi metodami in tehnologijami, tako da se zagotovi čim višja stopnja varstva okolja in varovanja človekovega zdravja.

(3) Pri načrtovanju mreže naprav za obdelavo odpadkov iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo geografske okoliščine in potrebe po napravah, specializiranih za obdelavo nekaterih vrst odpadkov, pri vzpostavitvi celotnega sklopa naprav za dokončno predelavo odpadkov pa tudi možnosti sodelovanja z drugimi državami članicami EU.

15. člen

(mreža naprav za pripravo odpadkov na ponovno uporabo in popravila)

V programu ravnanja z odpadki iz prvega odstavka prejšnjega člena je treba pri oblikovanju nadaljnje strategije urejanja ravnanja z odpadki določiti ukrepe za vzpostavitev in podporo mrežam za pripravo odpadkov na ponovno uporabo in popravila, kadar je to skladno s pravilnim ravnanjem z odpadki, dostopa takšnih omrežij do odpadkov, ki se nahajajo v sistemih ali centrih za zbiranje odpadkov in ki jih je mogoče pripraviti za ponovno uporabo, vendar jih ti sistemi ali centri ne nameravajo usmeriti v pripravo za ponovno uporabo, ali s spodbujanjem uporabe ekonomskih instrumentov, meril za naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov.

16. člen

(program preprečevanja nastajanja odpadkov)

(1) Vlada kot operativni program varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme program preprečevanja nastajanja odpadkov, ki ga pripravi ministrstvo.

(2) Ministrstvo pripravi program iz prejšnjega odstavka kot samostojen program ali kot poseben del programa ravnanja z odpadki iz 11. člena te uredbe. Če je program preprečevanja nastajanja odpadkov vključen v program ravnanja z odpadki, se ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadkov posebej opredelijo.

(3) Ministrstvo pri pripravi programa preprečevanja nastajanja odpadkov sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo.

(4) Ministrstvo oceni program preprečevanja nastajanja odpadkov vsaj vsakih šest let in ga po potrebi spremeni. Spremenjeni program se sprejme na način iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo o sprejetju ter spremembah in dopolnitvah programa preprečevanja nastajanja odpadkov poroča Komisiji v skladu s prvim odstavkom 33. člena Direktive 2008/98/ES na način, določen v prilogah I in II Sklepa 2013/727/EU.

17. člen

(priprava in vsebina programa preprečevanja nastajanja odpadkov)

(1) Program preprečevanja nastajanja odpadkov iz prvega odstavka prejšnjega člena mora temeljiti na zahtevah iz prvega odstavka 1. člena in 9. člena te uredbe. Ministrstvo v programu preprečevanja nastajanja odpadkov iz prejšnjega stavka opredeli tudi program preprečevanja nastajanja odpadne hrane.

(2) Priprava programa preprečevanja odpadkov mora izhajati iz načela, da je treba prekiniti povezanost gospodarske rasti in vplivov na okolje.

(3) V programu preprečevanja nastajanja odpadkov se:

1. določijo cilji preprečevanja nastajanja odpadkov,
2. opišejo in ocenijo obstoječi ukrepi preprečevanja nastajanja odpadkov z vidika doseganja ciljev iz prejšnje točke,
3. določijo kvalitativni in kvantitativni kazalniki in cilji, zlasti glede količine nastalih odpadkov, s katerimi se spremlja in ocenjuje izvajanje ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov in
4. določijo ukrepi, ki:
 - spodbujajo in podpirajo trajnostne modele proizvodnje in potrošnje;
 - spodbujajo oblikovanje, proizvodnjo in uporabo proizvodov, ki so gospodarni z viri in trajni (vključno v smislu življenjske dobe in brez načrtovanega zastaranja), so popravljivi, ponovno uporabljivi in jih je mogoče nadgraditi;
 - se osredotočajo na proizvode, ki vsebujejo kritične surovine, da se prepreči, da bi ti materiali postali odpadek;
 - spodbujajo ponovno uporabo proizvodov in vzpostavitev sistemov za spodbujanje dejavnosti popravil in ponovne uporabe, zlasti v zvezi z električno in elektronsko opremo, tekstilom in pohištvom, pa tudi embalažo ter gradbenimi materiali in proizvodi;
 - spodbujajo – po potrebi in brez poseganja v pravice intelektualne lastnine – razpoložljivost rezervnih delov, navodil za uporabo, tehničnih informacij ali drugih instrumentov, opreme ali programske opreme, ki omogočajo popravilo in ponovno uporabo proizvodov, ne da bi to ogrozilo njihovo kakovost in varnost;

- zmanjšujejo nastajanje odpadkov v procesih, povezanih z industrijsko proizvodnjo, pridobivanjem mineralov, proizvodnjo, gradnjo in rušenjem objektov, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik;
- zmanjšujejo nastajanje odpadne hrane pri primarni pridelavi, predelavi in proizvodnji, prodaji na drobno in distribuciji hrane ter v restavracijah in gostinskih dejavnostih, pa tudi v gospodinjstvih, ter tako prispevajo k uresničevanju cilja trajnostnega razvoja Organizacije združenih narodov o globalnem 50-odstotnem zmanjšanju odpadne hrane na prebivalca v prodaji na drobno in pri potrošnikih ter zmanjšanju izgube hrane vzdolž proizvodnih in dobavnih verig do leta 2030;
- spodbujajo donacije hrane in drugih načinov prerazporejanja živil, namenjenih za prehrano ljudi, pri čemer se daje prednost rabi za prehrano ljudi pred rabo za živalsko krmo in ponovno predelavo v neživilske proizvode;
- spodbujajo zmanjševanje vsebnosti nevarnih snovi v materialih in proizvodih, brez poseganja v harmonizirane pravne zahteve v zvezi s temi materiali in proizvodi, določene na ravni Evropske unije;
- zmanjšujejo nastajanje odpadkov, zlasti odpadkov, ki niso primerni za pripravo za ponovno uporabo ali recikliranje;
- opredelijo proizvode, ki so glavni viri smetenja zlasti v naravnem in morskem okolju, in sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje in zmanjšanje odpadkov iz takih proizvodov; kadar se države članice odločijo, da bodo te obveznosti izvajale s tržnimi omejitvami, zagotovijo, da so te omejitve sorazmerne in nediskriminatorne;
- si prizadevajo za ustavitev nastajanja morskih odpadkov kot prispevek k cilju Združenih narodov za trajnostni razvoj o preprečevanju in znatnem zmanjšanju vseh vrst onesnaževanja morja; ter
- razvijajo in podpirajo kampanje obveščanja za ozaveščanje o preprečevanju odpadkov in smetenja.

(4) Ministrstvo spremlja in ocenjuje izvajanje ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov iz prejšnjega odstavka skladno s kazalniki spremljanja izvajanja ukrepov in ocenjevanja napredka pri preprečevanju nastajanja odpadkov iz 3. točke prejšnjega odstavka z uporabo metodologije iz Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2021/19 z dne 18. decembra 2020 o določitvi skupne metodologije in oblike zapisa podatkov za poročanje o ponovni uporabi v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta. (5) Ministrstvo spremlja in ocenjuje izvajanje ukrepov glede ponovne uporabe tako, da meri ponovno uporabo na podlagi skupne metodologije, določene v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2021/19 z dne 18. decembra 2020 o določitvi skupne metodologije in oblike zapisa podatkov za poročanje o ponovni uporabi v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta, in sicer od prvega polnega koledarskega leta po sprejetju tega izvedbenega akta.

(6) Ministrstvo spremlja izvajanje ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadne hrane iz tretjega odstavka tega člena tako, da meri stopnje odpadne hrane na podlagi metodologije, določene z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2021/19 z dne 18. decembra 2020 o določitvi skupne metodologije in oblike zapisa podatkov za poročanje o ponovni uporabi v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta, in sicer od prvega polnega koledarskega leta po sprejetju tega izvedbenega akta.

IV. SPLOŠNA PRAVILA

18. člen

(ločeno zbiranje odpadkov na izvoru njihovega nastanka)

- (1) Odpadke iz papirja, kovine, plastike, stekla in tekstila je treba zbirati ločeno.

(2) Ločeno je treba zbirati tudi odpadke, za katere je vzpostavljen sistem ločenega zbiranja v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posameznim tokom ali vrsto odpadkov.

(3) Ločeno je treba zbirati tudi posamezne vrste odpadkov, za katere izvirni povzročitelj oceni, da so primerni za pripravo za ponovno uporabo.

(4) Poleg odpadkov iz prvega in drugega odstavka tega člena je treba ločeno zbirati tudi druge odpadke in jih ne mešati z drugimi odpadki ali drugimi materiali z drugačnimi lastnostmi, kot jih imajo ti odpadki, če to zahteva ravnanje v skladu s prvim ali petim odstavkom 22. člena te uredbe ali poenostavitev ali izboljšanje priprave za ponovno uporabo, recikliranja in drugih postopkov predelave.

19. člen

(skladiščenje odpadkov)

(1) Pri začasnem skladiščenju, predhodnem skladiščenju in skladiščenju odpadkov morajo biti izpolnjene zahteve iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave morajo odpadke skladiščiti ločeno glede na njihove lastnosti ter tako da:

1. ni čezmernega obremenjevanja voda, zraka in tal,
2. ne pride do mešanja odpadkov iz prvega odstavka 21. člena te uredbe in
3. so odpadki primerni za obdelavo.

(3) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec, trgovec in posrednik, ki imata odpadke v fizični posesti in izvajalec obdelave morajo pri začasnem skladiščenju, predhodnem skladiščenju in skladiščenju odpadkov poleg ukrepov za preprečevanje tveganja, čezmernega obremenjevanja in škodljivih vplivov iz prvega odstavka 10. člena te uredbe izvajati tudi naslednje ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi:

1. emisij snovi in vonjav,
2. raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
3. razsutja ali razlitja odpadkov,
4. hrupa, zlasti zaradi prevažanja odpadkov do skladiščnega prostora in znotraj njega,
5. ptic, glodavcev in mrčesa ter
6. požarov zaradi samovžiga.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave morajo odpadke skladiščiti tako, da niso neposredno izpostavljeni padavinam, če bi to lahko vplivalo na njihove lastnosti, pomembne za nadaljnjo obdelavo.

(5) Izvirni povzročitelj odpadkov lahko odpadke začasno skladišči največ 12 mesecev od njihovega nastanka.

(6) Odpadke je dovoljeno predhodno skladiščiti največ 12 mesecev od njihovega prevzema, pri čemer njihova količina ne sme presegati količine odpadkov, ki jih zbiralec lahko hkrati predhodno skladišči v zbirnem centru glede na njegovo zmogljivost.

(7) Odpadke je dovoljeno skladiščiti pred predelavo največ tri leta, pred odstranjevanjem pa največ 12 mesecev, pri čemer količina skladiščenih odpadkov ne sme presegati količine odpadkov, ki je enaka letni zmogljivosti naprave za obdelavo teh odpadkov.

(8) Predhodno skladiščenje odpadkov, ki traja dlje od obdobja, določenega v petem odstavku tega člena, in skladiščenje odpadkov, ki traja dlje od obdobja, določenega v prejšnjem odstavku, se štejeta za odlaganje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(9) Določbe tega člena, ki se nanašajo na začasno skladiščenje odpadkov, se ne uporabljajo za komunalne odpadke iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

20. člen

(shranjevanje in označevanje odpadkov)

(1) Odpadki morajo biti pri začasnem skladiščenju, zbiranju, prevažanju in skladiščenju opremljeni s podatki o nazivu in številki odpadka, nevarni odpadki pa tudi z napisom »nevarni odpadek«.

(2) Nevarni odpadki morajo biti pri začasnem skladiščenju, zbiranju, prevažanju in skladiščenju shranjeni v posodah, rezervoarjih, zabojnikih ali drugi embalaži tako, da ne ogrožajo okolja in človekovega zdravja. Embalaža, v kateri so shranjeni nevarni odpadki, mora biti izdelana iz materiala, odpornega proti učinkovanju shranjenih odpadkov.

(3) Med prevozom odpadkov, ki so nevarno blago po predpisih, ki urejajo prevoz nevarnega blaga, morajo biti ti odpadki označeni tudi v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za:

1. mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev in
2. nevarne frakcije komunalnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame zbiralec.

21. člen

(prepoved mešanja nevarnih odpadkov)

(1) Nevarne odpadke je prepovedano mešati z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, z drugimi odpadki in snovmi ali materiali, vključno z mešanjem zaradi redčenja nevarnih snovi.

(2) Nevarne odpadke, ki so v nasprotju s prejšnjim odstavkom pomešani med seboj ali z drugimi odpadki, snovmi ali materiali, je treba zaradi izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe med seboj ločiti, kadar je to tehnično izvedljivo.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe dovoli mešanje nevarnih odpadkov z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, ali z drugimi odpadki in snovmi ali materiali, če:

1. so izpolnjene zahteve iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, škodljivi vplivi ravnanja z odpadki na človekovo zdravje in okolje pa se ne povečajo ter
2. se za postopek mešanja uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev.

22. člen

(priprava odpadkov za ponovno uporabo, recikliranje in predelava odpadkov po drugih postopkih)

(1) Odpadke je treba pripraviti za ponovno uporabo, reciklirati ali drugače predelati skladno z v skladu z zahtevami iz 9. člena te uredbe in prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Odpadke, ki so bili zbrani ločeno za pripravo za ponovno uporabo in recikliranje v skladu z 18. členom te uredbe, je prepovedano sežigati, razen odpadkov, ki nastajajo pri poznejših postopkih obdelave ločeno zbranih odpadkov, katerih sežiganje zagotavlja najboljši izid za okolje v skladu z 9. členom te uredbe.

(3) Če je to potrebno za pripravo odpadkov za ponovno uporabo, recikliranje, predelavo po drugih postopkih ali zaradi olajšanja ali izboljšanja predelave, se pred ali med predelavo odstranijo nevarne snovi, zmesi in sestavni deli iz nevarnih odpadkov z namenom njihove obdelave v skladu z 9. in 10. členom te uredbe.

(4) Da bi olajšali ponovno uporabo in visokokakovostno recikliranje gradbenih odpadkov in odpadkov iz rušenja objektov ter omogočili odstranjevanje in varno ravnanje z nevarnimi snovmi iz teh odpadkov, je treba zagotoviti vzpostavitev sistemov sortiranja teh odpadkov ter omogočiti selektivno odstranjevanje materialov pri rušenju za nevarne snovi ter za les, mineralne frakcije (beton, opeka, ploščice in keramika, kamni), kovine, steklo, plastiko in mavec.

(5) Ne glede na prejšnje odstavke se odpadki lahko odstranijo in ne predelajo, če so izpolnjeni pogoji iz zakona, ki ureja varstvo okolja.

23. člen **(odstranjevanje odpadkov)**

(1) Odpadke, ki niso predelani v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena, je treba odstraniti, pri čemer imajo drugi postopki odstranjevanja prednost pred odlaganjem.

(2) Odstranjevanje mora biti izvedeno v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

24. člen **(obveznost zagotavljanja obdelave odpadkov)**

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora zagotoviti njihovo obdelavo, tako da jih:

1. obdela sam,
2. odda zbiralcu,
3. odda izvajalcu obdelave, ali
4. zanj obdelavo odpadkov uredi trgovec z odpadki.

(2) Če izvirni povzročitelj odpadkov zagotovi njihovo obdelavo tako, da jih odda zbiralcu odpadkov ali trgovcu odpadkov, ki ima odpadke v fizični posesti, mora v primeru, da jih zbiralec ali trgovec ponovno odda drugemu zbiralcu odpadkov ali trgovcu odpadkov, ta drugi zbiralec odpadkov ali trgovec odpadkov odpadke oddati pravni ali fizični osebi, ki odpadke predela ali odstrani skladno s to uredbo.

(3) Če izvirni povzročitelj odpadkov ali zbiralec oddata odpadke trgovcu z odpadki, je obveznost izvirnega povzročitelja odpadkov ali zbiralca glede zagotovitve obdelave odpadkov izpolnjena, ko je obdelava izvedena v celoti.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovi njihovo obdelavo tudi tako, da jih pošlje v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena pa mora izvirni povzročitelj odpadke obvezno oddati ali prepustiti zbiralcu, če je tako določeno s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov.

(6) Dokazilo o tem, da je izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovil njihovo obdelavo, je:

1. veljavni evidenčni list ali
2. listina iz Uredbe 1013/2006/ES za odpadke, poslane v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo.

(7) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo predložiti dokazilo iz prejšnjega odstavka v pisni ali elektronski obliki.

(8) Določbe petega in šestega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primerih, ko izvirni povzročitelj odpadke prepusti v skladu s petim odstavkom tega člena.

25. člen

(evidenčni list)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora za vsako pošiljko odpadkov zagotoviti evidenčni list.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovi en evidenčni list za več pošiljk odpadkov, ki jih v istem dnevu odda isti osebi.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovi skupni evidenčni list za več enakih ali različnih pošiljk nenevarnih odpadkov, ki jih v obdobju 30 zaporednih dni oddaja isti osebi in gre za istega prevoznika.

(4) Evidenčni list vsebuje podatke o:

1. pošiljatelju odpadkov, ki je izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralcu, trgovcu ali posredniku odpadkov, ki imata odpadke v fizični posesti, ali izvajalcu obdelave,
2. kraju oddaje pošiljke odpadkov,
3. prevozniku in načinu prevoza,
4. prevzemniku odpadkov,
5. kraju prevzema pošiljke odpadkov,
6. datumu oddaje pošiljke odpadkov, pri čemer je datum oddaje v primeru skupnega evidenčnega lista datum oddaje prve pošiljke odpadkov,
7. datumu prevzema ali zavrnitve pošiljke odpadkov, pri čemer je datum prevzema v primeru skupnega evidenčnega lista datum prevzema zadnje pošiljke odpadkov,
8. številki odpadka ali številkah odpadkov v primeru evidenčnega lista iz drugega odstavka tega člena ali skupnega evidenčnega lista iz tretjega odstavka tega člena,
9. količini odpadkov ali količinah odpadkov, ločeno po številkah odpadkov, v primeru evidenčnega lista iz drugega odstavka tega člena ali skupnega evidenčnega lista iz tretjega odstavka tega člena,
10. postopku obdelave, če odpadke prevzema izvajalec obdelave ali trgovec, ki odpadkov nima fizično v posesti,

11. navedbo, ali se bodo odpadki pripravili na ponovno uporabo ali reciklirali,
12. osebi, ki zagotavlja izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov, če gre za pošiljko odpadkov, za katere so za proizvajalce izdelkov s posebnim predpisom določena pravila ravnanja z odpadki, ki izvirajo iz teh izdelkov.

(5) Kraj oddaje in kraj prevzema pošiljke odpadkov iz prejšnjega odstavka se opredelita z naslovom pošiljatelja oziroma prevzemnika odpadkov (ulica, hišna številka, naselje in pošta) ali šifro in imenom katastrske občine ter parcelno številko, kadar kraja oddaje ali prevzema pošiljke odpadkov ni mogoče opredeliti z naslovom.

(6) Pošiljka nevarnih odpadkov mora biti med prevozom opremljena s kopijo evidenčnega lista, lahko v elektronski obliki.

(7) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora pred začetkom prevoza nevarne odpadke opremiti s kopijo izpolnjenega evidenčnega lista v pisni ali elektronski obliki. Če pošiljatelj odpadkov, ki je njihov izvirni povzročitelj, ni registriran uporabnik informacijskega sistema v skladu z 58. členom te uredbe, mora to kopijo zagotoviti prevzemnik odpadkov, ki ga je ta pošiljatelj pooblastil v skladu s četrtem odstavkom 26. člena te uredbe.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvirne povzročitelje komunalnih odpadkov, ki te odpadke prepuščajo zbiralcu.

26. člen

(izpolnjevanje in potrjevanje evidenčnega lista)

(1) Evidenčni list se izpolni z uporabo informacijskega sistema o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

(2) Evidenčni list je veljaven, ko ga s svojim elektronskim podpisom potrdita pošiljatelj odpadkov in prevzemnik odpadkov iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Pošiljatelj odpadkov potrdi evidenčni list ob oddaji pošiljke odpadkov, skupni evidenčni list iz tretjega odstavka prejšnjega člena pa ob oddaji zadnje pošiljke odpadkov. Prevzemnik odpadkov potrdi evidenčni list najpozneje petnajsti dan po prevzemu pošiljke odpadkov, skupni evidenčni list pa najpozneje petnajsti dan po prevzemu zadnje pošiljke odpadkov. Prevzemnik odpadkov lahko z enim elektronskim podpisom hkrati potrdi več evidenčnih listov.

(4) Pošiljatelj odpadkov, ki je njihov izvirni povzročitelj, in ni registriran uporabnik informacijskega sistema v skladu z 58. členom te uredbe, mora pisno pooblastiti prevzemnika odpadkov, da v celoti izpolni evidenčni list in ga potrdi tudi v njegovem imenu, in sicer na način, določen za pošiljatelja odpadkov v prejšnjem odstavku.

(5) Prevzemnik odpadkov iz prejšnjega odstavka mora pošiljatelju odpadkov iz prejšnjega odstavka v 30 dneh posredovati kopijo veljavnega evidenčnega lista v pisni ali elektronski obliki.

V. OBVEZNOSTI IZVIRNEGA POVZROČITELJA ODPADKOV

27. člen

(načrt gospodarjenja z odpadki)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov mora imeti načrt gospodarjenja z odpadki, v skladu s katerim izvaja ukrepe preprečevanja in zmanjševanja nastajanja odpadkov ter ravna z odpadki.

(2) Pri pripravi načrta gospodarjenja z odpadki mora izvirni povzročitelj odpadkov iz prejšnjega odstavka upoštevati zahteve iz te uredbe.

(3) Načrt gospodarjenja z odpadki mora vsebovati najmanj:

1. podatke o količinah odpadkov po številkah odpadkov,
2. opis obstoječih tehničnih, organizacijskih in drugih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje nastajanja odpadkov,
3. opis predvidenih tehničnih, organizacijskih in drugih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje nastajanja odpadkov z navedbo rokov izvedbe, opredelitev do zahtev za ločeno zbiranje v skladu z 18. členom te uredbe, podatke o začasnem skladiščenju odpadkov po številkah odpadkov, vključno z odpadki, ki se skladiščijo ločeno zaradi oddaje v pripravo za ponovno uporabo,
4. podatke o načinu zagotavljanja obdelave odpadkov z oddajo ali prepuščanjem odpadkov v skladu s 24. členom te uredbe, in
5. opis ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje pri začasnem skladiščenju odpadkov v skladu z 19. členom te uredbe.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, lahko izdelata skupni načrt gospodarjenja z odpadki. Če na posameznem kraju v posameznem koledarskem letu nastane 150 ton odpadkov ali več ali 200 kilogramov nevarnih odpadkov ali več, mora biti vsebina načrta iz prejšnjega odstavka za ta kraj poseben del načrta gospodarjenja z odpadki.

(5) Izvirni povzročitelj odpadkov mora načrt gospodarjenja z odpadki ustrezno spremeniti ob vsakokratni odločitvi o spremembi ravnanja z odpadki.

(6) Izvirni povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo predložiti kopijo načrta gospodarjenja z odpadki.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvirnega povzročitelja odpadkov, ki je:

1. posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali
2. pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastane skupaj manj kot 150 ton odpadkov ali skupaj manj kot 200 kilogramov nevarnih odpadkov.

28. člen

(evidenca o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:

1. nastalih odpadkov, pri čemer se popisi nastalih odpadkov izvajajo najmanj enkrat mesečno ter ob oddaji ali prepustitvi odpadkov, če je to pogostejše,
2. virih njihovega nastajanja,
3. začasno skladiščenih odpadkov, pri čemer se popis stanja izvaja najmanj enkrat mesečno,
4. odpadkov, ki jih obdeluje sam,
5. odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in
6. odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, z navedbo postopka obdelave, kraja obdelave in izvajalca obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

(3) Izvirni povzročitelj odpadkov, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi ločeno za vsak kraj nastajanja odpadkov posebej.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov mora evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izvirnega povzročitelja odpadkov, ki je:

1. posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali
2. pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti ne nastanejo nevarni odpadki ali nastane manj kot deset ton nenevarnih odpadkov ali v posameznem koledarskem letu zaposluje manj kot deset oseb, ne glede na vrsto zaposlitve.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za odpadke, ki jih v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov, izvirni povzročitelj obvezno prepušča zbiralcu.

29. člen

(poročilo o nastalih odpadkih in zagotovitvi ravnanja z njimi)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi za preteklo koledarsko leto.

(2) Izvirni povzročitelj odpadkov za predložitev poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe. Če ni registriran kot uporabnik informacijskega sistema v skladu z 58. členom te uredbe, poročilo predloži pisno ali elektronsko na obrazcu, objavljenem na spletnih straneh ministrstva in organa, pristojnega za statistiko.

(3) Poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki izvirnega povzročitelja odpadkov,
2. kraju nastanka odpadkov na statistično regijo natančno in
3. količinah po številkah odpadkov:
 - a) začasno skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,
 - b) vseh nastalih odpadkov v poročanem letu,
 - c) nastalih odpadkov v poročanem letu, oddanih v pripravo za ponovno uporabo,
 - d) začasno skladiščenih odpadkov na koncu poročevalskega obdobja,
 - č) odpadkov, ki jih je obdelal sam,
 - e) odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in
 - f) odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(4) Izvirni povzročitelj odpadkov, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, mora podatke iz prejšnjega odstavka v poročilu o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi navesti ločeno po statističnih regijah.

(5) Ministrstvo od izvirnega povzročitelja odpadkov zahteva dopolnitev poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi, če ugotovi, da ni izdelano v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(6) Če izvirni povzročitelj odpadkov ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za odpadke, ki jih v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov, izvirni povzročitelj obvezno prepušča zbiralcu.

VI. OBVEZNOSTI ZBIRALCA

30. člen

(odločba o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov in vpis v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov)

(1) Odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. vlagatelj je v RS registriran za opravljanje dejavnosti zbiranja in prevoza odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti,
2. vlagatelj ima v upravljanju enega ali več zbirnih centrov, ki jih ima vlagatelj tudi v lasti, vključno z njihovim zemljiščem, razen če je tudi izvajalec obvezne gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov,
3. vlagatelj ima v lasti sredstva in opremo za prevzem odpadkov in njihov prevoz,
4. če vlagatelj namerava zbirati določene vrste komunalnih odpadkov, razpolaga z aktom občine ali Vlade, s katerim je bil določen za izvajalca obvezne občinske oziroma državne gospodarske javne službe zbiranja teh odpadkov,
5. vlagatelj v zadnjih dveh letih od dneva vložitve zahteve ni bil izbrisan iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov skladno s 4. točko prvega odstavka 34. člena te uredbe.

(2) Priglasitev za vpis v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke in dokazila:

1. ime in naslov oziroma firmo in sedež ter matično številko vlagatelja,
2. podatke o registraciji dejavnosti zbiranja in prevažanja odpadkov,
3. podatke o številkah odpadkov, ki jih namerava vlagatelj zbirati,
4. podatek o količini trdnih gorljivih odpadkov, ki jih namerava vlagatelj zbirati, če namerava hkrati skladiščiti 200 m³ ali več trdnih gorljivih odpadkov na prostem,
5. dokazilo o tem, da je vlagatelj upravljavec zbirnega centra, in
6. dokazilo o lastništvu zbirnega centra, zemljišč zbirnega centra in sredstev ter opreme za prevzem odpadkov in njihov prevoz.

(3) Če gre za zbiralca odpadkov, ki je izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, je sestavni del vloge za priglasitev iz prejšnjega odstavka tudi naslov, številka in datum akta občine ali Vlade, s katerim je določen za izvajalca obvezne občinske oziroma državne gospodarske javne službe zbiranja teh odpadkov. Če zbiralec odpadkov iz prejšnjega stavka v okviru dejavnosti

zbiranja odpadkov ne izvaja prevoza odpadkov, registracija dejavnosti prevažanja odpadkov ni potrebna.

(4) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vloži pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(5) Ministrstvo v odločbi o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov uredbe navede:

1. številke odpadkov, ki jih zbiralec namerava zbirati,
2. kraj oziroma kraje zbirnih centrov, vključno s šifro in imenom katastrske občine ter parcelno številko ali številko stavbe iz registra nepremičnin.

(6) Če se predhodno skladiščenje določenih vrst odpadkov uvršča med naprave, ki povzročajo emisije snovi v zrak, ali če zaradi odpadkov, ki jih ima oseba iz šestega odstavka tega člena v posesti, nastajajo odpadne industrijske vode kot posledica padavin, ki padajo na onesnažene talne površine ali odpadke in jih izpirajo ali se iz njih izcejajo in mora pravna ali fizična oseba, ki namerava zbirati odpadke, pridobiti tudi okoljevarstveno dovoljenje za druga napravo skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, pa tega pred vložitvijo vloge za pridobitev odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov ni storila, se šteje, da je odločba o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti iz prvega odstavka tega člena nična.

(7) Ministrstvo vpiše zbiralca v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, ko:

1. pridobi odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov iz prvega odstavka tega člena, ali
2. pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje za napravo z dejavnostjo, ki povzroča industrijske emisije, če namerava v okviru dejavnosti zbiranja odpadkov opravljati dejavnost predhodnega skladiščenja nevarnih odpadkov v skladišču z zmogljivostjo več kot 50 ton nevarnih odpadkov in te odpadke oddajati v obdelavo v napravo, ki povzroča industrijske emisije.

(8) Ministrstvo v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov, vpiše poleg z zakonom določenih podatkov tudi evidenčno številko zbiralca, datum vpisa zbiralca v evidenco in številke odpadkov, ki jih zbiralec zbira.

31. člen

(ukrepi varstva okolja, ki jih mora izvajati zbiralec odpadkov)

(1) Zbiralec odpadkov mora pri izvajanju dejavnosti zbiranja odpadkov izvajati ukrepe, s katerimi izpolnjuje zahteve:

3. iz 10., 19. in 20. člena te uredbe,
4. določene s predpisom, ki ureja skladiščenje nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah,
5. določene s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, in
6. določene s predpisi, ki urejajo zbiranje posamezne vrste odpadkov.

(2) Odpadke v obliki mulja ali blata je prepovedano predhodno skladiščiti na nezaščiteneh tleh ali na prostem, nezaščitene pred padavinami.

(3) Predhodno skladišče tekočih odpadkov, pakiranih v premično embalažo, mora biti urejeno tako, da je zaščiten s streho, ima neprepustne tlake in je opremljeno z zadrževalnim sistemom brez iztoka v zunanje okolje, ki ima prostornino najmanj dvakrat večjo od največje premične embalažne enote. Zadrževalni sistem iz prejšnjega stavka je mogoče zagotoviti tudi z gradbeno ureditvijo tlakov prostora ali zaporo na vhodu v prostor, če zbiralec razpolaga z dokazilom, da takšna ureditev omogoča zadostno zadrževalno prostornino.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je lahko predhodno skladišče tekočih odpadkov, pakiranih v zaprto premično embalažo, tudi na prostem na betonskih ali asfaltnih površinah, če ima zbiralec pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje za odvajanje odpadne industrijske vode, ki nastaja kot posledica padavin, in izvaja redno preverjanje premične embalaže, ter izločanje iz uporabe embalaže, ki ji je potekel rok uporabe, skladno s predpisi, ki urejajo pogoje za rabo premične embalaže iz zakona, ki ureja prevoz nevarnega blaga. Zbiralec mora o preverjanju in izločanju premične embalaže voditi evidenco.

(5) Prelivanje ali pretakanje tekočih odpadkov iz ene v drugo premično embalažo zaradi namena njihovega predhodnega sortiranja ali zamenjave embalažne enote zaradi njene poškodovanosti ali pretečenega roka uporabe je dopustno samo v zaprtih prostorih, opremljenih z zadrževalnim sistemom brez tretjega odstavka tega člena.

(6) Pretresanje prašnih odpadkov zaradi razkladanja ali njihovega predhodnega sortiranja je dopustno samo v zaprtih prostorih ali sistemih.

(7) Zbiralec mora zagotoviti, da količina odpadkov v predhodnem skladišču ne presega zmogljivosti predhodnega skladišča, določene na način iz sedmega odstavka 32. člena te uredbe.

32. člen

(zbirni center)

(1) Zbirni center mora imeti izvedeno ustrezno tehnično varovanje objekta ali območja, tako da je vanj preprečen vstop nepooblaščenih oseb, še zlasti izven obratovalnega časa.

(2) Zbiralec, ki lahko hkrati predhodno skladišči več kot 50 ton gorljivih ali vnetljivih nevarnih odpadkov ali več kot 500 ton gorljivih ali vnetljivih nenevarnih odpadkov, mora za izvajanje dejavnosti zbiranja odpadkov zagotoviti, da je na lokaciji zbirnega centra 24 ur na dan in 365 dni na leto prisotna varnostna služba, ki izven obratovalnega časa izvaja urni pregled celotne lokacije ali nadzoruje celotno območje skladiščenih odpadkov z ustreznimi tehničnimi sistemi nadzora, kot so varnostni video nadzor ali termovizijski nadzor, vezan na sistem alarmiranja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko nadzor v zbirnem centru izvajalca javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov zagotovi z ustreznimi tehničnimi sistemi nadzora, kot so varnostni video nadzor ali termovizijski nadzor, vezan na sistem alarmiranja ter brez osebne prisotnosti varnostne službe, razen če je zbirni center oddaljen od najbližjih stanovanjskih hiš manj kot 150 m.

(4) Zbiralec mora zagotoviti, da zbirni center, ki na prostem začasno skladišči 200 m³ ali več trdnih gorljivih odpadkov, izpolnjuje zahteve iz predpisa, ki ureja skladiščenje trdnih gorljivih odpadkov na prostem.

(5) Na območju zbirnega centra je prepovedana uporaba odprtega ognja, kajenja ter vročih ali iskrečih se virov.

(6) Zbirni center mora imeti na vidnem mestu obešen pisni seznam ukrepov varstva okolja iz prejšnjega člena in prejšnjih odstavkov tega člena, ki jih izvaja, ter tlorisni razpored skladiščnih prostorov ali območij, na katerih se predhodno skladiščijo odpadki s podobnimi nevarnimi ali fizikalnimi lastnostmi. Pisni seznam ukrepov in tlorisni razpored skladiščnih prostorov ali območij iz prejšnjega stavka morata biti v primeru odprtih skladišč izdelana tako, da sta odporna na vremenske razmere.

(7) Zbirni center mora imeti poleg podatkov iz prejšnjega odstavka na vidnem mestu objavljen tudi podatek o zmogljivosti predhodnega skladišča, ki mora biti določena na način, da omogoča varno skladiščenje v skladu s to uredbo.

(8) Ukrepe varstva okolja iz prejšnjega člena ter ukrepe iz prejšnjih odstavkov tega člena in njihovo izvajanje preverja pristojna inšpekcija.

33. člen

(sprememba odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov)

(1) Zbiralec mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo potrdila o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Zbiralec mora vložiti vlogo za spremembo odločbe dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov, če namerava spremeniti nabor odpadkov, ki jih namerava zbirati, ali lokacijo in število zbirnih centrov, pri čemer mora v vlogi predložiti podatke in dokazila iz drugega odstavka 30. člena te uredbe, ki se nanašajo na nameravano spremembo.

(3) Ministrstvo spremeni odločbo dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov v 30 dneh od prejema popolne vloge iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

34. člen

(izbris iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov)

(1) Ministrstvo razveljavi ali odvzame odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe, če:

1. oseba, ki je izvajala dejavnost zbiranja odpadkov, preneha obstajati;
2. če je oseba, ki izvaja dejavnost zbiranja odpadkov, prodala nepremičnine ali premičnine, ki jih potrebuje za opravljanje dejavnosti in jih nima več v lasti,
3. če je oseba, ki izvaja dejavnost zbiranja odpadkov, prijavi namero, da ne želi več opravljati te dejavnosti, ali
4. je bilo osebi, ki je izvajala dejavnost zbiranja odpadkov, s pravnomočno odločbo pristojnega inšpektorja prepovedano opravljati to dejavnost.

(2) V primeru iz 4. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov, opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja.

(3) Izvajalec gospodarske javne službe iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe mora v 60 dneh po prenehanju izvajanja te gospodarske javne službe o tem obvestiti ministrstvo, ki ga po uradni dolžnosti izbriše iz evidence zbiralcev odpadkov.

35. člen **(zbiranje odpadkov)**

Zbiralec mora zbirati odpadke v skladu z določbami iz 31. in 32. člena te uredbe ter odločbo o dovolitvi—opravljanja priglašene dejavnosti zbiranja odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe.

36. člen **(evidenca o zbiranju odpadkov)**

(1) Zbiralec mora voditi evidenco o zbiranju odpadkov, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:

1. zbranih odpadkov in imetnikih odpadkov, od katerih jih prevzema, ločeno po odpadkih, ki so bili zbiralcu oddani, in odpadkih, ki so bili zbiralcu prepuščeni,
2. predhodno skladiščenih odpadkov, ločeno po kraju predhodnega skladiščenja, če razpolaga z več zbirnimi centri,
3. odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS, in o osebah, ki jim odda te odpadke, ter
4. odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, z navedbo postopka obdelave, kraja obdelave in izvajalca obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o zbiranju odpadkov vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje zbiranja odpadkov in ravnanja z njimi.

(3) Zbiralec mora evidenco o zbiranju odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

37. člen **(poročilo o zbiranju odpadkov)**

(1) Zbiralec mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o zbiranju odpadkov za preteklo koledarsko leto.

(2) Zbiralec za predložitev poročila o zbiranju odpadkov uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

- (3) Poročilo o zbiranju odpadkov mora vsebovati naslednje podatke:
1. ime in naslov oziroma firma in sedež, dejavnost in matična številka zbiralca,
 2. kraj predhodnega skladiščenja odpadkov na statistično regijo natančno in
 3. količine po številkah odpadkov:
 - a) predhodno skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,
 - b) zbranih odpadkov, prevzetih od izvirnih povzročiteljev odpadkov v RS, ločeno za odpadke, ki so bili zbiralcu prepuščeni, in za odpadke, ki so mu bili oddani, ter, če je zbiralec izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe, tudi ločeno za odpadke iz gospodinjstev in iz dejavnosti ter po občini izvora prepuščenih odpadkov,
 - c) zbranih odpadkov, prevzetih od drugih zbiralcev in izvajalcev obdelave v RS, ločeno po teh imetnikih odpadkov,

- č) predhodno skladiščenih odpadkov ob koncu poročevalskega obdobja,
- d) odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim zbiralcem, razen če gre za odpadke, prevzete od drugega zbiralca, ali izvajalcem obdelave v RS, ločeno po prevzemnikih, ter
- e) odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(4) Zbiralec, ki zbrane odpadke predhodno skladišči na različnih krajih, mora podatke iz prejšnjega odstavka v poročilu o zbiranju odpadkov navesti ločeno po statističnih regijah.

(5) Ministrstvo od zbiralca zahteva dopolnitev poročila o zbiranju odpadkov, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z drugim, tretjim ali četrtem odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(6) Če zbiralec ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o zbiranju odpadkov ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

VII. OBVEZNOSTI IZVAJALCA OBDELAVE

38. člen (okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Izvajalec obdelave lahko obdeluje odpadke, če ima okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na zahtevo pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. vlagatelj je v RS registriran za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti,
2. vlagatelj je upravljavec naprave za obdelavo odpadkov ali jo bo gradil, če je ta za obdelavo potrebna,
3. vlagatelj je lastnik naprave, objekta, v katerem je naprava, zemljišča objekta z napravo, sredstev za prevzem odpadkov, če sam prevzema odpadke pri njihovih imetnikih, in drugih premičnin, potrebnih za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov, ali bo, če bo objekt z napravo šele gradil, razen če je tudi izvajalec javne službe izvajanja obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov,
4. v zvezi z obratovanjem naprave za obdelavo odpadkov so zagotovljeni ukrepi za izpolnitev okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezen postopek obdelave odpadkov,
5. predvidena obdelava ne ogroža človekovega zdravja ali povzroča škodljivih vplivov na okolje iz prvega odstavka 10. člena te uredbe,
6. energetska predelava poteka v napravi za obdelavo odpadkov z visoko stopnjo energetske učinkovitosti, če se vloga nanaša na sežig ali sosežig odpadkov z energijsko predelavo, in
7. vlagatelju v zadnjih dveh letih pred dnevom vložitve zahteve ni bilo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, odvzeto okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov.

(3) Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena nanaša na obdelavo, za katero ni potrebna naprava za obdelavo odpadkov, lahko izvajalec obdelave začne obdelovati odpadke z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena nanaša na obdelavo, za katero je naprava za obdelavo odpadkov potrebna, lahko izvajalec obdelave začne obdelovati odpadke z dnem, ki ga za začetek obratovanja naprave določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

39. člen **(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime in naslov oziroma firmo in sedež, dejavnost in matično številko vlagatelja,
2. številke odpadkov in količine odpadkov, ki se bodo obdelovali,
3. postopek in metodo obdelave po skupinah odpadkov, ki se jih obdeluje po enakem postopku in metodi obdelave,
4. kraj obdelave z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin in
5. o napravi za obdelavo odpadkov, če je ta za obdelavo potrebna, vključno z njeno zmogljivostjo,
6. o lastništvu objekta in naprave, če sta potrebna za izvajanje obdelave odpadkov, zemljišča, na katerem se nahajata objekt in naprava ter delovnih strojih in sredstvih za prevzem odpadkov, če sam prevzema odpadke pri njihovih imetnikih, razen če je vlagatelj vloge tudi izvajalec javne službe izvajanja obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov.

(2) Vlogi iz prejšnjega odstavka tega člena morajo biti priloženi:

1. načrt ravnanja z odpadki, s katerim vlagatelj dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 4., 5. in 6. točke drugega odstavka prejšnjega člena ter,
2. dokazilo o tem, da je vlagatelj upravljavec naprave za obdelavo odpadkov, če je ta potrebna za izvajanje obdelave odpadkov, in v ima v lasti objekt in napravo, če sta potrebna za izvajanje obdelave odpadkov, zemljišča, na katerem se nahajata objekt in naprava ter sredstva za prevzem odpadkov, če sam prevzema odpadke pri njihovih imetnikih, in druge premičnine, ki so potrebne za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov, razen če je vlagatelj tudi izvajalec javne službe izvajanja obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov, in
3. dokazila, določena s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje.

(3) Če bo vlagatelj objekt za napravo za obdelavo odpadkov, ki bo obratovala v objektu, šele gradil, morata biti vlogi iz prvega odstavka tega člena priložena:

1. načrt ravnanja z odpadki, s katerim vlagatelj dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 4., 5. in 6. točke drugega odstavka prejšnjega člena,
2. dokazilo o tem, da ima v lasti zemljišče, na katerem bo zgradil objekt za napravo za obdelavo odpadkov, ter izjavo, da bo imel v lasti zgrajeni objekt, napravo, sredstva za prevzem odpadkov, če namerava sam prevzemati odpadke pri njihovih imetnikih, in druge premičnine, ki bodo potrebne za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov, razen če je vlagatelj tudi izvajalec javne službe izvajanja obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov, in
3. idejna zasnova za pridobitev projektnih in drugih pogojev za gradnjo objekta za napravo, v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov.

(4) Vlagatelj v vlogi iz prvega odstavka tega člena navede, ali želi časovno omejeno veljavnost okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov, če gre za primer, ko namerava predelati ali odstraniti le določeno omejeno količino odpadkov v krajšem časovnem obdobju.

(5) Če vlagatelj v vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo odpadkov v predelane snovi ali predmete zaprosi za določitev meril za prenehanje statusa odpadka v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, mora vlogi iz prvega odstavka tega člena priložiti tudi mnenje z opredelitvami meril v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(6) Če vlagatelj v vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo odpadkov v predelane snovi ali predmete zaprosi za določitev meril za prenehanje statusa odpadka v skladu s prejšnjim odstavkom 8 in gre za predelane snovi ali predmete, ki bodo uporabljeni v zunanjem okolju in izpostavljeni atmosferskim vplivom in imajo lastnost izluževanja, mora vlogi iz prvega odstavka tega člena priložiti tudi analizo izlužkov iz petega odstavka 8 člena te uredbe in predlog za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta ali mnenje iz sedmega odstavka 8 člena te uredbe. Vlagatelj v vlogi tudi navede, ali bo predelano snov ali predmet uporabil sam, ali jo bo prodal ali predal novemu lastniku.

(7) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vloži pisno ali elektronsko, lahko brez varnega elektronskega podpisa. Vlagatelj lahko vlogo vloži na obrazcu vloge, ki je dostopen na spletni strani ministrstva.

40. člen **(načrt ravnanja z odpadki)**

(1) Načrt ravnanja z odpadki iz prejšnjega člena mora biti izdelan v skladu z zahtevami iz te uredbe, vsebovati pa mora:

1. številke odpadkov, količine nevarnih odpadkov in količine nenevarnih odpadkov ter izvor odpadkov, ki jih vlagatelj namerava obdelovati, kraj obdelave z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
2. opis postopkov preverjanja odpadkov pred obdelavo,
3. podatke o postopku in metodi obdelave, vključno z njunim opisom,
4. podatke o vrsti in zmogljivosti naprave za obdelavo odpadkov, če je za obdelavo potrebna, številu obratovalnih ur te naprave na leto in uporabljenih tehnologijah,
5. stopnjo energetske učinkovitosti naprave za obdelavo odpadkov, če se vloga iz prvega odstavka prejšnjega člena nanaša na pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za sežig ali sosežig odpadkov z energetsko predelavo,
6. podatke o produktih obdelave, vključno s številkami odpadkov, če gre za odpadke, in možnostih njihove nadaljnje uporabe,
7. številke odpadkov in deleže odpadkov po obdelavi glede na količine vhodnih odpadkov in opis nadaljnjega ravnanja z njimi,
8. opis načina skladiščenja odpadkov pred obdelavo in po njej,
9. zmogljivost objekta ali objektov za skladiščenje iz prejšnje točke,
10. opis ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje pri skladiščenju odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 19. člena te uredbe in z vidika zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe,
11. opis pričakovanih vplivov obdelave odpadkov na okolje in človekovo zdravje z vidika emisij snovi v zrak, vode ali tla, emisij vonjav ter emisij hrupa,
12. podatke o pričakovanih emisijah nevarnih snovi v zrak ali vode, če gre za obdelavo nevarnih odpadkov,

13. opis ukrepov za izpolnitev okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezni postopek obdelave,
14. opis ukrepov za primer okoljske nesreče in omejitev njenih posledic,
15. podatke o izvajanju obratovalnega monitoringa, če je ta določen s predpisi, ki urejajo obratovalni monitoring, in morebitnih drugih oblikah nadzora nad obremenjevanjem okolja ter
16. opis ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju naprave in prenehanju obdelave.

(2) Če namerava vlagatelj izvajati več različnih postopkov obdelave, mora načrt ravnanja z odpadki vsebovati podatke iz prejšnjega odstavka ločeno za vsak postopek obdelave.

(3) Če namerava vlagatelj izvajati odstranjevanje odpadkov, mora pri pripravi načrta ravnanja z odpadki zagotoviti, da načrtovano ravnanje z odpadki ni v nasprotju s programom ravnanja z odpadki iz 11. člena te uredbe.

41. člen **(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)**

(1) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 38. člena te uredbe določi, ločeno za vsak postopek obdelave:

1. ime in naslov sedeža firme upravljavca obdelave odpadkov,
2. naslov kraja obdelave odpadkov, če je ta drugačen od sedeža upravljavca,
3. če gre za napravo za obdelavo odpadkov s postopkom odlaganja odpadkov, je potrebno navesti identifikacijske znake, s katerimi so zemljiške parcele, na katerih je odlagališče odpadkov, vpisane v zemljiško knjigo,
4. številke nenevarnih ali nevarnih odpadkov, ki se lahko obdelujejo,
5. skupno količino odpadkov, ki se letno lahko obdelajo,
6. skupno količino nevarnih odpadkov, ki se letno lahko obdelajo,
7. postopek in metodo obdelave,
8. skupno količino nevarnih odpadkov, ki se lahko hkrati skladiščijo glede na zmogljivost objekta ali objektov za skladiščenje,
9. ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje glede skladiščenja odpadkov pred obdelavo in po njej,
10. merila za prenehanje statusa odpadka, kadar je vlagatelj zaprosil za določitev meril za prenehanje statusa odpadka na podlagi posebnega predpisa iz drugega odstavka 8. člena te uredbe ali v vsakem primeru posebej na podlagi tretjega odstavka 8. člena te uredbe,
11. vrsto predelane snovi ali predmeta v primeru iz prejšnje točke,
12. nabor in dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta, če bosta uporabljena v zunanjem okolju in izpostavljena atmosferskim vplivom ter imata lastnost izluževanja, in kakor to izhaja iz analize izlužkov in predloga za spremljanje onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta, skladno s petim in sedmim odstavkom 8. člena te uredbe,
13. tehnične in druge zahteve za obratovanje naprave za obdelavo odpadkov, zlasti ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, če je za obdelavo odpadkov potrebna naprava,
14. ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi obdelave, če za obdelavo odpadkov naprava ni potrebna,
15. ukrepe za primer okoljske nesreče in omejitev njenih posledic,

16. stopnjo energetske učinkovitosti naprave za obdelavo odpadkov, če se okoljevarstveno dovoljenje nanaša na sežig ali sosežig odpadkov z energetsko predelavo, in
17. zahteve v zvezi z ukrepi za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po prenehanju obdelave, če je to določeno s predpisi, ki urejajo posamezen način obdelave odpadkov.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena mora v obrazložitvi poleg ostalih vsebin, predpisanih z zakonom, ki ureja upravni postopek, vsebovati tudi:

1. navedbo šifre in ime katastrske občine ter parcelnih števil ali števil stavbe iz registra nepremičnin naprave za obdelavo odpadkov, in
2. podatke o lastništvu nepremičnin in premičnin.

42. člen **(vpis v evidenco izvajalcev obdelave)**

(1) Ministrstvo izvajalca obdelave, ki mu izda okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 38. člena te uredbe, po uradni dolžnosti vpiše v evidenco izvajalcev obdelave, ki jo vodi v okviru evidence oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Ministrstvo vpis iz prejšnjega odstavka opravi v primeru iz tretjega odstavka 38. člena te uredbe z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja, v primeru iz četrtega odstavka 38. člena te uredbe pa po začetku obratovanja naprave za obdelavo odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(3) V okviru evidence izvajalcev obdelave se ločeno vodijo osebe, ki izvajajo predelavo lastnih odpadkov.

(4) Ministrstvo v evidenco izvajalcev obdelave iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko izvajalca obdelave, datum začetka obdelave odpadkov in datum začetka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ter datum konca veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, če je vlagatelj v vlogi iz prvega odstavka 38. člena te uredbe navedel, da želi časovno omejeno veljavnost okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo ali odstranjevanje odpadkov, številke odpadkov, ki jih obdeluje, in njihov izvor ter podatke o postopkih obdelave.

43. člen **(ukrepi za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje)**

Izvajalec obdelave mora izvajati ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje zaradi:

1. emisij snovi in vonjav,
2. raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
3. razsutja ali razlitja odpadkov,
4. hrupa, zlasti zaradi prevažanja odpadkov in njihove obdelave,
5. ptic, glodavcev in mrčesa ter
6. požarov zaradi samovžiga.

44. člen **(evidenca o obdelavi odpadkov)**

(1) Izvajalec obdelave mora voditi evidenco o obdelavi odpadkov, v kateri so podatki o številkah odpadkov in količinah:

1. lastnih odpadkov, če jih obdeluje,
2. odpadkov, prevzetih v obdelavo, in njihovih imetnikov v RS,
3. odpadkov, prevzetih v obdelavo iz drugih držav članic EU ali tretjih držav, z navedbo države izvora odpadkov,
4. odpadkov, katerih obdelavo je zavrnil, in njihovih imetnikov,
5. skladiščenih odpadkov,
6. obdelanih odpadkov po postopkih obdelave, vključno s postopkom predelave odpadkov za ponovno uporabo,
7. produktov obdelave in odpadkov po obdelavi ter o nadaljnjem ravnanju z njimi,
8. odpadkov, ki jim je prenehal status odpadka v skladu z 8. členom te uredbe,
9. predelanih snovi ali predmetov, ki niso ustrezali merilom in je z njimi moral ravnati kot z odpadki,
10. odpadkov, ki jih je neobdelane oddal v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, ločeno po teh prevzemnikih, in
11. odpadkov, ki jih je neobdelane poslal v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco o obdelavi odpadkov vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje obdelave odpadkov, ločeno po postopkih obdelave.

(3) Izvajalec obdelave mora evidenco o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

45. člen **(poročilo o obdelavi odpadkov)**

(1) Izvajalec obdelave mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o obdelavi odpadkov za preteklo koledarsko leto.

(2) Izvajalec obdelave za predložitev poročila o obdelavi odpadkov uporabi informacijski sistem o ravnanju z odpadki iz 56. člena te uredbe.

(3) Poročilo o obdelavi odpadkov mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki izvajalca obdelave,
2. kraju obdelave odpadkov na statistično regijo natančno in
3. količinah po številkah odpadkov:
 - a) skladiščenih odpadkov na začetku poročevalskega obdobja,
 - b) lastnih odpadkov, ki jih je sam obdelal,
 - c) odpadkov, prevzetih v obdelavo od izvornih povzročiteljev odpadkov v RS,
 - č) odpadkov, prevzetih v obdelavo od zbiralcev in izvajalcev obdelave v RS, ločeno po teh imetnikih odpadkov, ter, če je izvajalec obdelave izvajalec obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ali odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov iz zakona, ki ureja varstvo okolja, tudi po občini izvora prevzetih odpadkov,
 - d) odpadkov, prevzetih v obdelavo iz drugih držav članic EU ali tretjih držav, z navedbo države izvora odpadkov,
 - e) obdelanih odpadkov, ločeno glede na postopke obdelave, pri čemer se ločeno prikaže tudi podatke o odpadkih, predelanih za ponovno uporabo in podatke o recikliranih odpadkih, v, ki jim je prenehal status odpadka v skladu z 8. členom te uredbe,

- f) prevzetih odpadkov, ki jih je neobdelane oddal v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, ločeno po teh prevzemnikih,
- g) prevzetih odpadkov, ki jih je neobdelane poslal v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave,
- h) po obdelavi, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim prevzemnikom v RS, ločeno po teh prevzemnikih,
- i) po obdelavi, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države, ločeno po izvajalcih obdelave ter z navedbo postopka obdelave in kraja obdelave, ter
- j) skladiščenih odpadkov ob koncu poročevalskega obdobja.

(4) Izvajalec obdelave mora v poročilu o obdelavi odpadkov navesti tudi razliko v masi med vhodnimi količinami odpadkov in količinami produktov obdelave zaradi izgub med postopkom obdelave (npr. izhlapevanje ali sušenje).

(5) Izvajalec obdelave, ki odpadke obdeluje na različnih krajih, mora v poročilu o obdelavi odpadkov podatke o odpadkih navesti ločeno po statističnih regijah.

(6) Ministrstvo od izvajalca obdelave zahteva dopolnitev poročila o obdelavi odpadkov, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z drugim, tretjim, četrtim ali petim odstavkom tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(7) Če izvajalec obdelave ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o obdelavi odpadkov ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

VIII. OBVEZNOSTI PREVOZNIKA

46. člen

(odločba o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti za prevažanje odpadkov in vpis evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti prevažanja odpadkov)

(1) Prevoznik lahko prevaža odpadke, če ima pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti prevažanje odpadkov, na podlagi katere ga ministrstvo vpiše v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti prevažanja odpadkov, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za prevoznika, ki je registriran za prevoz odpadkov v drugi državi članici EU ali tretji državi, če prevaža odpadke v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

(3) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti zbiranja in odvoza odpadkov ali dejavnosti cestnega tovornega prometa v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti, ter razpolaga s sredstvi in opremo za prevoz odpadkov.

(4) Vloga za pridobitev odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti za prevažanje odpadkov iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja ter o tem, ali namerava vlagatelj prevažati nenevarne ali nevarne odpadke. Vloga se vloži pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(5) Ministrstvo v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti prevažanja odpadkov vpiše tudi evidenčno številko prevoznika, datum vpisa prevoznika v evidenco in podatek o tem, ali prevoznik prevaža nenevarne ali nevarne odpadke.

47. člen

(sprememba odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti za prevažanje odpadkov in izbris iz evidence vpis evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti prevažanja odpadkov)

(1) Prevoznik mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti za prevažanje odpadkov v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Prevoznik mora na način iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi nameravano spremembo glede tega, ali prevaža nenevarne ali nevarne odpadke.

(3) Ministrstvo spremeni potrdilo o vpisu v evidenco prevoznikov odpadkov v 30 dneh od prejema popolne vloge iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo izbriše prevoznika iz evidence prevoznikov odpadkov, če:

1. prevoznik preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju prevažanja odpadkov,
2. ne izpolnjuje več pogoja iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali
3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(5) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence prevoznikov odpadkov opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja.

48. člen

(zahteve za prevoz odpadkov)

(1) Prevoznik mora zagotoviti, da prevoz odpadkov poteka v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe in da so odpadki dostavljeni prevzemniku v skladu s podatki iz evidenčnega lista.

(2) Prevoznik ne sme prevažati nevarnih odpadkov, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista v skladu s šestim odstavkom 25. člena te uredbe.

49. člen

(evidenca o prevozih nevarnih odpadkov)

(1) Prevoznik, ki prevaža nevarne odpadke, mora voditi evidenco o opravljenih prevozih nevarnih odpadkov v obliki zbirke kopij evidenčnih listov in listin iz Uredbe 1013/2006/ES, tako da je iz nje razvidno časovno zaporedje opravljenih prevozov nevarnih odpadkov.

(2) Prevoznik mora evidenco iz prejšnjega odstavka za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj 12 mesecev in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

IX. OBVEZNOSTI TRGOVCA

50. člen

(odločba o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki in vpis v evidenco vpis evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki)

(1) Trгоvec lahko kupuje in prodaja odpadke, če ima pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki, na podlagi katere ga ministrstvo vpiše v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti trgovine na debelo z ostanki in odpadki v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki, ki vključuje tudi fizično posest odpadkov, izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti trgovine na debelo z ostanki in odpadki v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti in ima v lasti eno ali več skladišč, ki jih namerava uporabljati za odpadke v fizični posesti, vključno z njihovim zemljiščem, o čemer v postopku pridobitve odločbe iz prvega odstavka tega člena ministrstvu predloži dokazilo.

(4) Vloga za pridobitev odločbe iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja, v primeru iz prejšnjega odstavka pa tudi dokazilo o lastništvu skladišča, ki jih namerava uporabljati za odpadke v fizični posesti, in zemljišča, na katerem se nahaja to skladišče. Vloga se vloži pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(5) Ministrstvo v evidenco trgovcev z odpadki iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko trgovca in datum vpisa trgovca v evidenco.

51. člen

(sprememba potrdila o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki in izbris iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki)

(1) Trгоvec mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo potrdila o vpisu v evidenco trgovcev v 30 dneh od nastanka spremembe. V primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena mora v primeru spremembe lokacije trgovskega skladišča vloga iz prejšnjega stavka vsebovati tudi dokazila o lastništvu trgovskega skladišča in zemljišča, na katerem se nahaja to skladišče.

(2) Ministrstvo spremeni potrdilo o vpisu v evidenco evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki, v 30 dneh od prejema popolne vloge.

(3) Ministrstvo izbriše trgovca iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki, če:

1. trгоvec preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju trgovanja z odpadki,
2. ne izpolnjuje več pogoja iz drugega odstavka prejšnjega člena ali
3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(4) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti trgovanja z odpadki, opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja.

52. člen

(zahteve za trgovanje z odpadki)

(1) Trgovec lahko kupuje in prodaja samo nenevarne odpadke.

(2) Trgovec lahko nenevarne odpadke kupi le od izvirnega povzročitelja odpadka ali zbiralca ali trgovca, ki ima nenevarne odpadke v fizični posesti, prodaja pa jih lahko samo izvajalcu obdelave.

(3) V primeru, ko ima trgovec odpadke v fizični posesti, se glede ukrepov varstva okolja in ureditve skladišča, ki ga uporablja za odpadke v fizični posesti, uporabljajo določbe iz 31. in 32. člena te uredbe.

X. OBVEZNOSTI POSREDNIKA

53. člen

(odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki in vpis v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki)

(1) Posrednik lahko ureja obdelavo odpadkov v imenu tretjih oseb, če ima pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki, na podlagi katere ga ministrstvo vpiše v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki, skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti posredništva ali poslovnega svetovanja v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki, ki vključuje tudi fizično posest odpadkov, izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti posredništva ali poslovnega svetovanja v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti in ima v lasti eno ali več skladišč, ki jih namerava uporabljati za skladiščenje odpadkov v fizični posesti, vključno z njihovim zemljiščem, o čemer v postopku pridobitve odločbe iz prvega odstavka tega člena ministrstvu predloži dokazilo.

(4) Vloga za pridobitev odločbe iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja, v primeru iz prejšnjega odstavka pa tudi dokazilo o lastništvu skladišča, ki se bo uporabljalo za skladiščenje odpadkov v fizični posesti, in zemljišča, na katerem se nahaja to skladišče. Vloga se vloži pisno ali elektronsko. Obrazec vloge je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(5) Ministrstvo v evidenco oseb iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko posrednika in datum vpisa posrednika v

evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki.

54. člen

(sprememba odločbe o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki in izbris iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki)

(1) Posrednik mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo za spremembo potrdila o vpisu v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki, v 30 dneh od nastanka spremembe.

(2) Ministrstvo spremeni potrdilo o vpisu v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki, v 30 dneh od prejema popolne vloge.

(3) Ministrstvo izbriše posrednika iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki, če:

1. posrednik preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju opravljanja posredniške dejavnosti na področju odpadkov,
2. ne izpolnjuje več pogoja iz drugega odstavka prejšnjega člena ali
3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpektor odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(4) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja priglašene dejavnosti posredništva z odpadki, opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja.

55. člen

(evidenca o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov in ukrepi varstva okolja za skladiščenje odpadkov v fizični posesti)

(1) Posrednik, ki posreduje pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov, mora voditi evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov, ki vsebuje podatke o številkah odpadkov in količinah odpadkov, za katere je uredil obdelavo, njihovih imetnikov v RS, za katere je posredoval, ter izvajalci obdelave.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco vnašati tako, da je iz nje razvidno časovno zaporedje opravljenega posredovanja.

(3) Posrednik mora evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

(4) V primeru, ko ima posrednik odpadke v fizični posesti, se glede ukrepov varstva okolja in ureditve skladišča, ki ga uporablja za odpadke v fizični posesti, uporabljajo določbe iz 31. in 32. člena te uredbe.

XI. INFORMACIJSKI SISTEM O RAVNANJU Z ODPADKI

56. člen

(informacijski sistem o ravnanju z odpadki)

(1) Ministrstvo vodi in vzdržuje informacijski sistem o ravnanju z odpadki (v nadaljnjem besedilu: informacijski sistem) kot del informacijskega sistema okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, za zagotavljanje sledljivosti pošiljk odpadkov ter spremljanje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

(2) Informacijski sistem zagotavlja uporabnikom elektronsko podporo pri izpolnjevanju in potrjevanju evidenčnih listov v skladu s 26. členom te uredbe ter za poročanje v skladu z 29., 37. in 45. členom te uredbe.

(3) Informacijski sistem vsebuje za posameznega izvirnega povzročitelja odpadkov, zbiralca in izvajalca obdelave podatke o:

1. pošiljkah odpadkov,
2. nastalih odpadkih in ravnanju z njimi ter
3. vrsti, kraju in zmogljivosti zbirnih centrov in naprav za obdelavo odpadkov.

(4) Dostop do podatkov v informacijskem sistemu imajo ministrstvo, organi, pristojni za nadzor v skladu s 60. členom te uredbe, in organ, pristojen za statistiko. Dostop do podatkov, ki se nanašajo nanj, ima tudi uporabnik informacijskega sistema iz prvega odstavka 58. člena te uredbe.

(5) Podatke iz tretjega odstavka tega člena uporablja ministrstvo za zagotavljanje sledljivosti pošiljk odpadkov, spremljanje nastajanja, zbiranja in obdelave odpadkov, zlasti z vidika doseganja ciljev iz prvega odstavka 13. člena te uredbe, za nadzor nad ravnanjem z odpadki po tej uredbi in za izpolnjevanje poročevalskih obveznosti v skladu s petim odstavkom 13. člena te uredbe in 59. členom te uredbe.

(6) Podatke iz 1. in 2. točke tretjega odstavka tega člena uporabljajo tudi organi, pristojni za nadzor v skladu s 60. členom te uredbe, za potrebe nadzora nad izvajanjem te uredbe.

(7) Podatke iz 2. točke tretjega odstavka tega člena uporablja tudi organ, pristojen za statistiko, za potrebe statistike in priprave statističnih poročil v skladu z zakonom, ki ureja statistiko.

57. člen

(vnos podatkov v informacijski sistem)

(1) Podatke iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v informacijski sistem vnašata pošiljatelj odpadkov in njihov prevzemnik, ko izpolnita in potrdita evidenčni list v skladu s 26. členom te uredbe.

(2) Podatke iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v informacijski sistem vnašajo izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave, ki ministrstvu poročajo v skladu z 29., 37. ali 45. členom te uredbe. Izvirni povzročitelj odpadkov, ki ni registriran kot uporabnik informacijskega sistema, lahko poročilo iz 29. člena te uredbe predloži pisno ali elektronsko, podatke iz prejšnjega stavka pa v informacijski sistem zanj vnese ministrstvo.

(3) Podatke iz 3. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v informacijski sistem vnaša ministrstvo na podlagi izdanih potrdil o vpisu v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja dejavnosti zbiranja odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe ter izdanih okoljevarstvenih dovoljenj iz prvega odstavka 38. člena te uredbe.

58. člen
(registracija uporabnikov informacijskega sistema)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov, zbiralec in izvajalec obdelave morajo biti za vnos podatkov v informacijski sistem v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena in za dostop do podatkov v skladu s četrtem odstavkom 56. člena te uredbe registrirani kot uporabniki informacijskega sistema.

(2) Za registracijo iz prejšnjega odstavka mora oseba iz prejšnjega odstavka imeti kvalificirano digitalno potrdilo v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje.

(3) Ministrstvo registrira zbiralca kot uporabnika informacijskega sistema ob vpisu v evidenco oseb, ki imajo pridobljeno odločbo o dovolitvi opravljanja dejavnosti zbiranja odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe, izvajalca obdelave pa ob vpisu v evidenco izvajalcev obdelave iz prvega odstavka 42. člena te uredbe.

(4) Ministrstvo registrira izvirnega povzročitelja odpadkov kot uporabnika informacijskega sistema, če ta to pisno zahteva.

XII. ANALIZA PODATKOV IN POROČANJE KOMISIJI

59. člen
(analiza podatkov in poročanje Komisiji o izvajanju Direktive 2008/98/ES)

(1) Ministrstvo vsako leto na podlagi poročil iz 29., 37. in 45. člena te uredbe pripravi analizo podatkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi v preteklem koledarskem letu in jo v devetih mesecih po izteku roka za predložitev teh poročil objavi na svojih spletnih straneh.

(2) V skladu s prvim odstavkom 37. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo vsaka tri leta poroča Komisiji o izvajanju te direktive na podlagi vprašalnika iz priloge Izvedbenega sklepa Komisije z dne 18. 4. 2012 o uvedbi vprašalnika za poročila držav članic o izvajanju Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih (C(2012) 2384 final z dne 18. aprila 2012). V skladu z drugim odstavkom 37. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo predloži Komisiji poročilo v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki ga poročilo zajema.

(3) V skladu z drugim odstavkom 7. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo v poročilu iz prejšnjega odstavka zabeleži tudi vse primere iz prvega odstavka 6. člena te uredbe.

(4) V skladu s petim odstavkom 11. člena Direktive 2008/98/ES ministrstvo v poročilu iz drugega odstavka tega člena poroča tudi o bilanci glede izpolnjevanja ciljev iz prvega odstavka 13. člena te uredbe. Če cilji niso doseženi, ministrstvo v tem poročilu navede razloge za njihovo nedoseganje ter ukrepe, ki bodo sprejeti z namenom izpolnitve teh ciljev.

(5) Ministrstvo v skladu z drugim odstavkom 5. člena Sklepa 2011/753/EU v poročilu iz drugega odstavka tega člena navede podatke o stanju na področju priprave za ponovno uporabo, recikliranja in snovne predelave tokov odpadkov iz prvega odstavka 13. člena te uredbe za leta obdobja poročanja iz oddelka 5 priloge I Uredbe 2150/2002/ES.

XIII. NADZOR

60. člen (inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Nadzor nad izvajanjem 7. člena te uredbe opravljajo tudi inšpektorji, pristojni za trg, in inšpektorji, pristojni za kemikalije.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

61. člen (težji prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov, če:

1. ravna z odpadkom, ki je na seznamu odpadkov uvrščen kot nevarni odpadek, kot z nenevarnim odpadkom (četrti odstavek 4. člena),
2. odpadku pred obdelavo spremeni dodeljeno številko odpadka, pa ni povzročitelj odpadkov ali zbiralec, ki mu je to številko dodelil (tretji odstavek 5. člena),
3. redči ali meša odpadke zaradi uvrstitve nevarnega odpadka med nenevarne (četrti odstavek 5. člena),
4. z odpadki ravna tako, da ni mogoče nadaljnje ravnanje z njimi v skladu z drugim odstavkom 9. člena te uredbe,
5. meša nevarne odpadke z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, ali z drugimi odpadki, snovmi ali materiali, vključno z mešanjem zaradi redčenja nevarnih snovi (prvi odstavek 21. člena),
6. ne zagotovi obdelave odpadkov v skladu s prvim, drugim, tretjim ali četrtim odstavkom 24. člena te uredbe,
7. proda trgovcu nevarne odpadke ali jih od njega kupi v nasprotju s tretjim odstavkom 24. člena te uredbe.

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

62. člen (lažji prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov, če:

1. ne zbira ločeno odpadkov iz papirja, kovin, plastike, stekla ali tekstila (prvi odstavek 18. člena),

2. kot izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov ne predloži na zahtevo dokazila iz šestega odstavka 24. člena te uredbe ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju (šesti odstavek 24. člena),
3. kot pošiljatelj odpadkov ne opremi nevarnih odpadkov s kopijo izpolnjenega evidenčnega lista pred začetkom prevoza (sedmi odstavek 25. člena),
4. kot prevzemnik odpadkov pred začetkom prevoza nevarnih odpadkov ne zagotovi kopije izpolnjenega evidenčnega lista, če ga je pošiljatelj odpadkov, ki ni registriran uporabnik informacijskega sistema, pooblastil za to, da v celoti izpolni in potrdi evidenčni list tudi v njegovem imenu (sedmi odstavek 25. člena),
5. kot pošiljatelj odpadkov ne izpolni ali potrdi evidenčnega lista v skladu s 26. členom te uredbe,
6. kot prevzemnik odpadkov ne izpolni ali potrdi evidenčnega lista v skladu s 26. členom te uredbe,
7. kot prevzemnik odpadkov ne posreduje kopije veljavnega evidenčnega lista pošiljatelju odpadkov, ki ni registriran uporabnik informacijskega sistema, v skladu s petim odstavkom 26. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

63. člen **(težji prekrški za povzročitelja odpadkov)**

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov, če:

1. odpadku ne dodeli številke odpadka v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe,
2. v nasprotju s petim odstavkom 5. člena te uredbe ne zagotovi vrednotenja nevarnih lastnosti odpadka, ki ga je mogoče uvrstiti med nevarne ali nenevarne odpadke, če zaradi pomanjkanja ali negotovih podatkov o procesu izvora odpadka ali narave in oblike odpadka obstaja dvom, ali se odpadek uvršča med nevarne ali nenevarne odpadke ravna z odpadkom v nasprotju s prvim odstavkom 6. člena te uredbe,
3. kot imetnik ostanka proizvodnje ravna s tistim ostankom proizvodnje, ki je odpadek v skladu z drugim odstavkom 7. člena te uredbe, kot s stranskim proizvodom,
4. kot imetnik ostanka proizvodnje šteje ostanek proizvodnje za stranski proizvod, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 7. člena te uredbe,
5. začasno skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali petim odstavkom 19. člena te uredbe,
6. nima načrta gospodarjenja z odpadki ali ta ni izdelan na predpisan način (prvi, drugi, tretji, četrti in peti odstavek 27. člena),
7. kot izvirni povzročitelj odpadkov ne vodi evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi na predpisan način (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 28. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega

podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

64. člen **(lažji prekrški za povzročitelja odpadkov)**

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov, če:

1. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU (prvi odstavek 6. člena),
2. ravna z odpadkom v nasprotju z drugim odstavkom 6. člena te uredbe,
3. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU (drugi odstavek 6. člena),
4. kot imetnik ostanka proizvodnje ne predloži dokazil o izpolnjevanju pogojev za stranski proizvod ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (deseti odstavek 7. člena),
5. začasno skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,
6. začasno skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,
7. prevaža lastne odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena),
8. prevaža lastne nevarne odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (šesti odstavek 25. člena),
9. ne predloži kopije načrta gospodarjenja z odpadki ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (šesti odstavek 27. člena),
10. kot izvirni povzročitelj odpadkov ne hrani evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju vpogleda v evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi na zahtevo (četrti odstavek 28. člena),
11. kot izvirni povzročitelj odpadkov ne poroča o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi na predpisan način in v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 29. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

65. člen **(težji prekrški za zbiralca)**

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe zbiralec, če:

1. prepuščenemu odpadku ne dodeli številke odpadka v skladu s prvim odstavkom 5. člena te uredbe,
2. predhodno skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtim ali šestim odstavkom 19. člena te uredbe,

3. ne prijavi nameravane spremembe zbiranja iz drugega odstavka 33. člena te uredbe,
4. ne izvaja ukrepov varstva okolja iz 31. člena te uredbe,
5. ne izpolnjuje zahtev za zbirni center iz 32. člena te uredbe,
6. ne vodi evidence o zbiranju odpadkov na predpisan način (prvi in drugi odstavek 36. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe zbiralec.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

66. člen

(lažji prekrški za zbiralca)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe zbiralec, če:

1. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU (prvi odstavek 6. člena),
2. v primeru prepuščenega odpadka ravna s tem odpadkom v nasprotju z drugim odstavkom 6. člena te uredbe,
3. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da prepuščeni odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene lastnosti iz Priloge Uredbe 1357/2014/EU (drugi odstavek 6. člena),
4. predhodno skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,
5. predhodno skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,
6. prevaža odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena),
7. prevaža nevarne odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (šesti odstavek 25. člena),
8. ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 33. člena),
9. kot izvajalec gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst odpadkov ne obvesti ministrstva o prenehanju izvajanja te javne službe na predpisan način (tretji odstavek 34. člena),
10. ne hrani evidence o zbiranju odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju vpogleda v evidenco o zbiranju odpadkov na zahtevo (tretji odstavek 36. člena),
11. ne poroča o zbiranju odpadkov na predpisan način in v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 37. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe zbiralec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

67. člen

(težji prekrški za izvajalca obdelave)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave, če:

1. spremeni številko odpadka, dokler ta ni obdelan (tretji odstavek 5. člena),
2. ne spremlja izlužkov onesnaževal predelane snovi ali predmeta za čas njegovega nameščanja ali vgradnje v zunanje okolje (sedmi odstavek 8. člena),
3. ne preneha nameščanja ali vgradnje predelane snovi ali predmeta, ki bo uporabljen v zunanjem okolju in izpostavljen atmosferskim vplivom, če analiza izlužkov pokaže, da so v okoljevarstvenem dovoljenju določene dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta presežene ali o tem ne obvesti pristojne inšpekcije, ali ne začne iz zunanjega okolja nemudoma odstranjevati dela predelane snovi ali predmeta, za katere je analiza izlužkov pokazala presežene dopustne vsebnosti onesnaževal (sedmi odstavek 8. člena),
4. proda ali preda predelano ali snov ali predmet v nasprotju z desetim odstavkom 8. člena te uredbe,
5. skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali sedmim odstavkom 19. člena te uredbe,
6. začne obdelovati odpadke prej, kot je določeno v tretjem ali četrtem odstavku 38. člena te uredbe,
7. ravna v nasprotju s 43. členom te uredbe,
8. ne vodi evidence o obdelavi odpadkov na predpisan način (prvi in drugi odstavek 44. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

68. člen

(lažji prekrški za izvajalca obdelave)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave, če:

1. skladišči odpadke, ki niso označeni v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,
2. skladišči nevarne odpadke, ki niso shranjeni v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,
3. prevaža odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena),
4. prevaža nevarne odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (šesti odstavek 25. člena),
5. ne hrani evidence o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o obdelavi odpadkov (tretji odstavek 44. člena),
6. ne poroča o obdelavi odpadkov na predpisan način in v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji, četrti in peti odstavek 45. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

69. člen **(prekrški za prevoznika)**

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe prevoznik, če:

1. prevažata odpadke, ki niso shranjeni ali označeni na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 20. člena),
2. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža ali nameravane spremembe glede tega, da prevažata nenevarne ali nevarne odpadke (prvi ali drugi odstavek 47. člena),
3. ne zagotovi, da prevoz odpadkov poteka v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe (prvi odstavek 48. člena),
4. ne zagotovi, da so odpadki dostavljeni prevzemniku v skladu s podatki iz evidenčnega lista (prvi odstavek 48. člena),
5. prevažata nevarne odpadke, ki niso opremljeni s kopijo evidenčnega lista (drugi odstavek 48. člena),
6. ne vodi evidence o opravljenih prevozi nevarnih odpadkov na predpisan način (prvi odstavek 49. člena),
7. ne hrani evidence o opravljenih prevozi nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj 12 mesecev ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o opravljenih prevozi odpadkov (drugi odstavek 49. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe prevoznik.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

70. člen **(prekrški za trgovca)**

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe trgovec, če:

1. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 51. člena),
2. kupi ali proda nevarne odpadke (prvi odstavek 52. člena),
3. ne izvaja ukrepov iz 31. člena te uredbe pri skladiščenju odpadkov, ki ga izvaja za odpadke, ki jih ima v fizični posesti,
4. ne izpolnjuje zahtev iz 32. člena te uredbe za skladišče odpadkov, ki jih ima v fizični posesti (drugi odstavek 52. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe trgovec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

71. člen

(prekrški za posrednika)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe posrednik, če:

1. ministrstvu ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža (prvi odstavek 54. člena),
2. ne vodi evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov na predpisan način (prvi in drugi odstavek 55. člena),
3. ne hrani evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta ali ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov (tretji odstavek 55. člena),
4. ne izvaja ukrepov iz 31. člena te uredbe pri skladiščenju odpadkov, ki ga izvaja za odpadke, ki jih ima v fizični posesti,
5. ne izpolnjuje zahtev iz 32. člena te uredbe za skladišče odpadkov, ki jih ima v fizični posesti.

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe posrednik.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

72. člen

(ločeno zbiranje odpadnega tekstila na izvoru njihovega nastanka)

Opadke iz tekstila je treba zbirati ločeno najkasneje od 1. 1. 2025.

73. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15 in 129/20)).

74. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Priloga 1: Postopki odstranjevanja

Priloga 2: Postopki predelave

Priloga 3: Ovrednotenje nevarnih lastnosti odpadkov

Priloga 4: Pravila za izračun doseganja ciljev iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe

Priloga 5: Dopustne vsebnosti za onesnaževala v njihovih izlužkih za predelane snovi ali predmete, ki bodo uporabljeni v zunanjem okolju in izpostavljeni atmosferskim vplivom in imajo lastnost izluževanja

Priloga 6: Izjava glede onesnaževal v proizvodu, ki bo uporabljen v zunanjem okolju in izpostavljen atmosferskim vplivom ter ima lastnost izluževanja

PRILOGA 1

POSTOPKI ODSTRANJEVANJA

- D1 Odlaganje v ali na zemljo (npr. odlaganje na odlagališčih itd.)
- D2 Obdelava v zemlji (npr. biološka razgradnja tekočih odpadkov ali muljev v tleh itd.)
- D3 Globinsko injektiranje (npr. injektiranje odpadkov, ki se lahko črpajo, v vrtine, solne jaške ali naravno dana odlagališča itd.)
- D4 Površinska zaježitev (npr. vlivanje tekočih odpadkov ali muljev v jame, ribnike ali lagune itd.)
- D5 Posebej projektirano odlagališče (npr. odlaganje v posamezne obložene celice s pokrovom, ločene med seboj in od okolja, itd.)
- D6 Izpuščanje v vode, razen v morja/oceane
- D7 Izpuščanje v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno
- D8 Biološka obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D1 do D12
- D9 Fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D1 do D12 (npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.)
- D10 Sežiganje na kopnem
- D11 Sežiganje na morju⁽¹⁾
- D12 Trajno skladiščenje (npr. nameščanje posod v rudnik itd.)
- D13 Spajanje ali mešanje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D1 do D12⁽²⁾
- D14 Ponovno pakiranje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D1 do D13
- D15 Skladiščenje do katerega koli od postopkov, označenih z D1 do D14 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov)⁽³⁾

⁽¹⁾ Ta postopek je prepovedan s predpisi EU in mednarodnimi pogodbami.

⁽²⁾ Če ni druge ustrezne kode D, lahko to vključuje predhodne postopke pred odstranjevanjem, vključno s predobdelavo, med drugim sortiranje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje ali ločevanje pred katerim koli postopkom, označenim z D1 do D12.

⁽³⁾ Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu z 20. točko 3. člena te uredbe.

PRILOGA 2

POSTOPKI PREDELAVE

- R1 Uporaba predvsem kot gorivo ali drugače za pridobivanje energije⁽¹⁾
- R2 Pridobivanje topil/regeneracija
- R3 Recikliranje/pridobivanje organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem in drugimi postopki biološkega preoblikovanja)⁽²⁾
- R4 Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin⁽³⁾
- R5 Recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov⁽⁴⁾
- R6 Regeneracija kislin ali baz
- R7 Predelava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja
- R8 Predelava sestavin iz katalizatorjev
- R9 Ponovno rafiniranje olja ali drugi načini ponovne uporabe olja
- R10 Vnos v ali na tla v korist kmetijstvu ali za ekološko izboljšanje
- R11 Uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli od postopkov, označenih z R1 do R10
- R12 Izmenjava odpadkov za predelavo s katerim koli od postopkov, označenih z R1 do R11⁽⁵⁾
- R13 Skladiščenje odpadkov do katerega koli od postopkov, označenih z R1 do R12 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov)⁽⁶⁾

- ⁽¹⁾ To vključuje sežigalnice za predelavo trdnih komunalnih odpadkov samo takrat, kadar je njihova energetska učinkovitost enaka ali večja od:
- 0,60 za naprave, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo pred 1. januarjem 2009,
 - 0,65 za naprave z dovoljenjem po 31. decembru 2008,
- ki se določi z uporabo naslednje enačbe:

$$\text{energetska učinkovitost} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

v kateri:

- E_p pomeni letno proizvodnjo toplotne ali električne energije. Izračuna se z električno energijo, pomnoženo z 2,6, in toplotno energijo, proizvedeno za komercialno uporabo, pomnoženo z 1,1 (GJ/leto),
- E_f pomeni energijo, dovedeno v sistem, iz goriva, ki prispeva k proizvodnji pare, na leto (GJ/leto),
- E_w pomeni energijo, ki jo vsebujejo odpadki za obdelavo, izračunano z uporabo neto kalorične vrednosti odpadkov, na leto (GJ/leto),
- E_i pomeni dovedeno energijo, razen E_w in E_f , na leto (GJ/leto),
- 0,97 je faktor, ki pomeni energetske izgube zaradi pepela iz kotla in rešetk ter sevanja.

Ta enačba se uporablja v skladu z referenčnim dokumentom o najboljših razpoložljivih tehnikah za sežig odpadkov.

- ⁽²⁾ To zajema pripravo za ponovno uporabo, uplinjanje in pirolizo z uporabo sestavin, kot so kemikalije, in uporabo organskih materialov za zasipanje.
- ⁽³⁾ To vključuje pripravo za ponovno uporabo.
- ⁽⁴⁾ To zajema pripravo za ponovno uporabo, recikliranje anorganskih gradbenih materialov, uporabo anorganskih materialov za zasipanje ter čiščenje tal, katerega rezultat je možnost ponovne rabe tal.
- ⁽⁵⁾ Če ni druge ustrezne R-kode, lahko to vključuje predhodne postopke pred predelavo, vključno z predobdelavo, med drugim razgradnjo, sortiranje, drobljenje, stiskanje, peletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje, ponovno pakiranje, ločevanje, spajanje ali mešanje pred katerim koli postopkom, označenim z R1 do R11.
- ⁽⁶⁾ Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu z 20. točko 3. člena te uredbe.

PRILOGA 3

OVREDNOTENJE NEVARNIH LASTNOSTI ODPADKOV

I. LASTNOSTI, ZARADI KATERIH SO ODPADKI NEVARNI

Oznake razredov nevarnosti in kategorij nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov so povzete po Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. 12. 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31. 12. 2008, str. 1), zadnjič spremenjeno z Delegirano Uredbo Komisije (EU) 2021/1962 z dne 12. 8. 2021 o spremembi Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (UL L 400, 12. 11. 2021, str. 16), (v nadaljnjem besedilu: Uredba (ES) št. 1272/2008).

HP 1	Eksplodivno
Sem spadajo odpadki, ki lahko pri kemijski reakciji sproščajo plin pri takšni temperaturi in tlaku ter s takšno hitrostjo, ki povzročijo škodo okolici. Sem spadajo tudi pirotehnični odpadki, eksplozivni organski peroksidni odpadki in eksplozivni samoreaktivni odpadki.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v tabeli 1, se odpadki ovrednotijo glede na lastnosti HP 1, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi, zmesi ali izdelka kaže, da so odpadki eksplozivni, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 1.

Tabela 1: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 1:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti 1)
Eksplodivi, nestabilni eksplozivi	H 200
Eksplodivi, podrazred 1.1	H 201
Eksplodivi, podrazred 1.2	H 202
Eksplodivi, podrazred 1.3	H 203
Eksplodivi, podrazred 1.4	H 204
Samoreaktivne snovi in zmesi, vrsta A	H 240
Organski peroksidi, vrsta A	
Samoreaktivne snovi in zmesi, vrsta B	
Organski peroksidi, vrsta B	
	H 241

HP 2	Oksidativno
-------------	--------------------

Sem spadajo odpadki, ki lahko, običajno z dovajanjem kisika, povzročijo vžig drugih snovi ali prispevajo k njihovem vžigu.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v tabeli 2, se odpadki ovrednotijo glede na lastnost HP 2, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi kaže, da so odpadki oksidativni, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 2.

Tabela 2: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 2:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti
Oksidativni plini, kategorija nevarnosti 1	H 270
Oksidativne tekočine, kategorija nevarnosti 1	H 271
Oksidativne trdne snovi, kategorija nevarnosti 1	
Oksidativne tekočine, kategorija nevarnosti 2, 3	H 272
Oksidativne trdne snovi, kategorija nevarnosti 2, 3	

HP 3	Vnetljivo
Sem spadajo: - vnetljivi tekoči odpadki, ki imajo plamenišče pod 60 °C, ali odpadna plinska olja, dizel in lahka kurilna olja, ki imajo plamenišče > 55 °C in ≤ 75 °C; - vnetljivi piroforni trdni ali tekoči odpadki, ki se lahko tudi v majhnih količinah ob stiku z zrakom vžgejo v petih minutah; - vnetljivi trdni odpadki, ki so hitro vnetljivi ali lahko povzročijo ogenj ali k njemu prispevajo s trenjem; - vnetljivi plinasti odpadki, ki so vnetljivi na zraku pri 20 °C in standardnem tlaku 101,3 kPa; - odpadki, ki ob stiku z vodo sproščajo nevarne količine vnetljivih plinov; - drugi vnetljivi odpadki v obliki aerosola, vnetljivi samosegrevajoči se odpadki, vnetljivi organski peroksidi in vnetljivi samoreaktivni odpadki.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v tabeli 3, se odpadki ovrednotijo, če je to primerno in sorazmerno, v skladu s testnimi metodami. Če prisotnost snovi kaže, da so odpadki vnetljivi, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 3.

Tabela 3: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 3:

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti
Vnetljivi plini, kategorija nevarnosti 1	H220
Vnetljivi plini, kategorija nevarnosti 2	H221
Aerosoli, kategorija nevarnosti 1	H222
Aerosoli, kategorija nevarnosti 2	H223
Vnetljive tekočine, kategorija nevarnosti 1	H224
Vnetljive tekočine, kategorija nevarnosti 2	H225
Vnetljive tekočine, kategorija nevarnosti 3	H226
Vnetljive trdne snovi, kategorija nevarnosti 1	H228
Vnetljive trdne snovi, kategorija nevarnosti 2	
Samoreaktivne snovi in zmesi, vrste C, D	H242
Samoreaktivne snovi in zmesi, vrste E, F	
Organski peroksidi, vrste C, D	
Organski peroksidi, vrste E, F	
Piroforne tekočine, kategorija nevarnosti 1	H250
Piroforne trdne snovi, kategorija nevarnosti 1	
Samosegrevajoče se snovi in zmesi, kategorija nevarnosti 1	H251
Samosegrevajoče se snovi in zmesi, kategorija nevarnosti 2	H252
Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija nevarnosti 1	H 260
Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija nevarnosti 2	H 261
Snovi in zmesi, ki v stiku z vodo sproščajo vnetljive pline, kategorija nevarnosti 3	

HP 4	Dražilno – draženje kože in poškodbe oči
Sem spadajo odpadki, ki lahko ob stiku s kožo ali očmi povzročijo draženje kože ali poškodbo oči.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi v koncentracijah nad mejno vrednostjo, ki so razvrščene z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je dosežena ali presežena ena ali več od naslednjih mejnih koncentracij, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 4.

Mejna vrednost, ki se upošteva pri vrednotenju za nevaren odpadek z razredom in kategorijo nevarnosti Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A, 1B, 1C (H314), Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 2 (H315), Hude poškodbe oči/draženje oči, kategorija nevarnosti 1 (H318) in Hude poškodbe oči/draženje oči, kategorija nevarnosti 2 (H319), je 1 %.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A (H314), znaša 1 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot H318, znaša 10 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Če vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot H315 in H319, znaša 20 % ali več, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 4.

Opomba: odpadki, ki vsebujejo snovi, razvrščene kot H314 (Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A, 1B ali 1C) v količinah, ki znašajo 5 % ali več, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 8. HP 4 se ne uporablja, če so odpadki razvrščeni kot HP 8.

HP 5	Specifična strupenost za ciljne organe (STOT)/strupenost pri vdihavanju
Sem spadajo odpadki, ki lahko povzročijo specifično strupenost za ciljne organe zaradi enkratne ali ponavljajoče se izpostavljenosti ali ki povzročajo akutne strupene učinke zaradi vdihavanja.	

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene z eno ali več oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, prikazanih v tabeli 4, hkrati pa je dosežena ali presežena ena ali več od mejnih koncentracij iz tabele 4, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 5. Kadar so v odpadkih prisotne snovi, razvrščene kot specifično strupene za ciljne organe (STOT), mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 5.

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot Nevarnost pri vdihavanju, kategorija nevarnosti 1 (H304) in je dosežena ali presežena mejna koncentracija vsote navedenih snovi in gre za tekoče odpadke, se ti razvrstijo kot nevarni z oznako HP 5 samo v primeru, ko skupna kinematična viskoznost (pri 40 C) ne presega 20,5 mm²/s.

Tabela 4: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 5

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 1	H370	1 %
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 2	H371	10 %
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 3, draženje dihalnih poti	H335	20 %
Specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 1	H372	1 %
Specifična s trupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategorija nevarnosti 2	H373	10 %
Nevarnost pri vdihavanju, kategorija nevarnosti 1	H304	10 %

HP 6	Akutna strupenost
Sem spadajo odpadki, ki lahko povzročijo akutne strupene učinke po oralnem vnosu ali vnosu prek kože ali pri izpostavljenosti po vnosu prek dihalnih poti.	

Če je vsota koncentracij vseh snovi v odpadkih, razvrščenih z oznako razreda nevarnosti in kategorije akutne strupenosti ter oznako za stavke o nevarnosti iz tabele 5, enaka pragu iz navedene tabele ali ga presega, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 6. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot akutno strupena, je vsota koncentracij zahtevana le za snovi znotraj iste kategorije nevarnosti.

Naslednje mejne vrednosti se upoštevajo pri vrednotenju:

- za Akutno strupenost kategorij nevarnosti 1, 2 ali 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;
- za Akutno strupenost kategorije nevarnosti 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabela 5: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 6

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti		Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 1		H300	0,1 %
Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 2			0,25 %
Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 3		H301	5 %
Akutna strupenost (oralno), kategorija nevarnosti 4		H302	25 %
Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 1		H310	0,25 %
Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 2			2,5 %
Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 3		H311	15 %
Akutna strupenost (dermalno), kategorija nevarnosti 4		H312	55 %
Akutna strupenost (vdihavanje), kategorija nevarnosti 1		H330	0,1 %
Akutna strupenost (vdihavanje), kategorija nevarnosti 2		H330	0,5 %
Akutna strupenost (vdihavanje), kategorija nevarnosti 3		H331	3,5 %
Akutna strupenost (vdihavanje), kategorija nevarnosti 4		H332	22,5 %
HP 7	Rakotvorno		
Sem spadajo odpadki, ki povzročajo raka ali povečujejo njegovo pojavnost.			

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v tabeli 6, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 7. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot rakotvorna, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 7.

Tabela 6: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 7

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti		Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Rakotvornost, kategorija nevarnosti 1A		H350	0,1 %
Rakotvornost, kategorija nevarnosti 1B			
Rakotvornost, kategorija nevarnosti 2		H351	1,0 %
HP 8	Jedko		
Sem spadajo odpadki, ki lahko ob stiku s kožo povzročijo kožne razjede.			

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A, 1B ali 1C (H314) in je vsota njihovih koncentracij enaka 5 % ali višja, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 8. Mejna vrednost, ki se upošteva pri vrednotenju za Jedkost za kožo/draženje kože, kategorija nevarnosti 1A, 1B, 1C (H314), je 1,0 %.

HP 9	Infektivno
Sem spadajo odpadki, ki vsebujejo za življenje sposobne mikroorganizme ali njihove toksine, za katere je znano ali zanesljivo, da pri človeku ali drugih živih organizmih povzročajo bolezen.	

Odpadek ima nevarno lastnost HP 9, če vsebuje:

- za človekovo zdravje nevarne klice ali
- kužni material živalskega izvora.

HP 10	Strupeno za razmnoževanje
Sem spadajo odpadki, ki imajo škodljive učinke na spolno delovanje in plodnost pri odraslih moških in ženskah ter so strupeni za razvoj pri potomcih.	

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od naslednjih oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v tabeli 7, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 10. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot strupena za razmnoževanje, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 10.

Tabela 7: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 10

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti	Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Strupenost za razmnoževanje, kategorija nevarnosti 1A	H360	0,3 %
Strupenost za razmnoževanje, kategorija nevarnosti 1B		
Strupenost za razmnoževanje, kategorija nevarnosti 2	H361	3,0 %

HP 11	Mutageno
--------------	-----------------

Sem spadajo odpadki, ki lahko povzročijo mutacijo, ki je trajna sprememba količine ali strukture genskega materiala v celici.

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena z eno od naslednjih oznak razreda nevarnosti in kategorije ter oznak za stavke o nevarnosti, hkrati pa je presežena ali dosežena ena od mejnih koncentracij, prikazanih v tabeli 8, se odpadki razvrstijo kot nevarni po HP 11. Kadar je v odpadkih prisotna več kot ena snov, ki je razvrščena kot mutagena, mora biti posamezna snov prisotna v mejni koncentraciji ali nad njo, da se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 11.

Tabela 8: Oznake razreda in kategorije nevarnosti ter oznake za stavke o nevarnosti za sestavine odpadkov in ustrezne mejne koncentracije za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 11

Oznake razreda nevarnosti in kategorije nevarnosti		Oznake za stavke o nevarnosti	Mejna koncentracija
Mutagenost za zarodne celice, kategorija nevarnosti 1A		H340	0,1 %
Mutagenost za zarodne celice, kategorija nevarnosti 1B			
Mutagenost za zarodne celice, kategorija nevarnosti 2		H341	1,0 %
HP 12	Sproščanje akutno strupenega plina		
Sem spadajo odpadki, ki sproščajo akutno strupene pline (Akutna strupenost, kategorija nevarnosti 1, 2 ali 3) v stiku z vodo ali kislino.			

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki ji je dodeljen eden od naslednjih dodatnih stavkov o nevarnosti: EUH029, EUH031 in EUH032, se razvrstijo kot nevarni z oznako HP 12 v skladu s testnimi metodami ali smernicami.

HP 13	Povzročja preobčutljivost
Sem spadajo odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, za katere je znano, da povzročajo preobčutljivost kože ali dihal.	

Kadar odpadki vsebujejo snov, ki je razvrščena kot takšna, da povzroča preobčutljivost, in ji je dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H317 ali H334, hkrati pa je dosežena ali presežena mejna koncentracija 10 % za posamezno snov, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 13.

HP 14	Ekotoksično
Sem spadajo odpadki, ki pomenijo ali lahko pomenijo takojšnje ali kasnejše tveganje za eno ali več sestavin okolja.	

Odpadki, ki izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev, se razvrstijo kot odpadki z nevarno lastnostjo HP 14:

— odpadki, ki vsebujejo snov, razvrščeno kot snov, ki tanjša ozonski plašč, poleg tega pa ji je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H420 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 in koncentracija takšne snovi dosega ali presega mejno koncentracijo 0,1 %.

— [c (H420) ≥ 0,1 %];

— odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot akutno nevarne za vodno okolje in jim je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H400 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, vsota koncentracij takšnih snovi pa dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %. Za takšne snovi velja mejna vrednost 0,1 %;

— $[\Sigma c (H400) \geq 25 \%]$;

— odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1, 2 ali 3 z oznako stavka o nevarnosti H410, H411 ali H412 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, in vsota koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1 (H410), pomnožena s 100 in prišteta k vsoti koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 2 (H411), pomnoženi z 10 in prišteti k vsoti koncentracij vseh snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 3 (H412), dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %. Za snovi, razvrščene kot H410, velja mejna vrednost 0,1 %, za snovi, razvrščene kot H411 ali H412, pa velja mejna vrednost 1 %;

— $[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \%]$;

— odpadki, ki vsebujejo eno ali več snovi, ki so razvrščene kot kronično nevarne za vodno okolje 1, 2, 3 ali 4 in jim je bila dodeljena oznaka stavka o nevarnosti H410, H411, H412 ali H413 v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, vsota koncentracij vseh snovi, razvrščenih kot kronično nevarne za vodno okolje, pa dosega ali presega mejno koncentracijo 25 %. Za snovi, razvrščene kot H410, velja mejna vrednost 0,1 %, za snovi, razvrščene kot H411, H412 ali H413, pa velja mejna vrednost 1 %;

— $[\Sigma c H410 + \Sigma c H411 + \Sigma c H412 + \Sigma c H413 \geq 25 \%]$

pri čemer je: Σ = vsota in c = koncentracije snovi.

HP 15	Odpadki, ki lahko kažejo zgoraj navedeno nevarno lastnost, ki jih izvorni odpadki neposredno ne kažejo
--------------	---

Kadar odpadki vsebujejo eno ali več snovi, ki jim je dodeljen eden od stavkov o nevarnosti ali dodatnih stavkov o nevarnosti, prikazanih v tabeli 9, se odpadki razvrstijo kot nevarni z oznako HP 15, razen če so odpadki v taki obliki, da ne bodo v nobenem primeru izrazili eksplozivnih ali potencialno eksplozivnih lastnosti.

Tabela 9: Stavki o nevarnosti in dodatni stavki o nevarnosti za sestavine odpadkov za razvrstitev odpadkov kot nevarnih z oznako HP 15

Stavki o nevarnosti/dodatni stavki o nevarnosti	
Pri požaru lahko eksplodira v masi	H205
Eksplodivno v suhem stanju	EUH001
Lahko tvori eksplozivne perokside	EUH019
Nevarnost eksplozije ob segrevanju v zaprtem prostoru	EUH044

II. TESTNE METODE

Metode, ki jih je treba uporabiti pri določitvi nevarnih lastnosti odpadkov, so opisane v Uredbi Komisije (ES) št. 440/2008 z dne 30. 5. 2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL L 142, 31.5.2008, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) 2019/1390 z dne 31. 7. 2019 o spremembi Priloge k Uredbi (ES) št. 440/2008 o določitvi testnih metod v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) zaradi njene prilagoditve tehničnemu napredku, in v drugih ustreznih opombah CEN ali drugih mednarodno priznanih testnih metodah in smernicah.

PRILOGA 4

PRAVILA ZA IZRAČUN DOSEGANJA CILJEV IZ 3., 4. IN 5. TOČKE PRVEGA ODSTAVKA 13. ČLENA TE UREDBE

(1) Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe:

1. se izračuna masa komunalnih odpadkov, nastalih in pripravljenih za ponovno uporabo ali recikliranih v izbranem koledarskem letu;
2. se masa komunalnih odpadkov, pripravljenih za ponovno uporabo, izračuna kot masa proizvodov ali sestavnih delov proizvodov, ki so postali komunalni odpadki in v zvezi s katerimi so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja, čiščenja ali popravil, s čimer se omogoči njihova ponovna uporaba brez nadaljnjega sortiranja ali predobdelave;
3. se masa recikliranih komunalnih odpadkov izračuna kot masa odpadkov, v zvezi s katerimi so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja, sortiranja in drugi predhodni postopki, s katerimi se odstranijo odpadni materiali, ki niso cilj poznejše predelave, in se zagotovi visoka kakovost recikliranja, ki vstopajo v postopek recikliranja, v katerem se odpadni materiali dejansko ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi.

(2) Za namene 3. točke prejšnjega odstavka se komunalni odpadki štehtajo, ko vstopijo v postopek recikliranja.

Ne glede na prejšnji stavek se lahko komunalni odpadki štehtajo na izhodu iz katerega koli postopka sortiranja, pod pogojem, da:

1. se takšni izhodni odpadki nato reciklirajo;
2. se masa materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja in se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadkov, ki se poročajo kot reciklirani.

(3) Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe se lahko količina biorazgradljivih komunalnih odpadkov, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, šteje za reciklirano, kadar s to obdelavo nastanejo kompost, digestat ali drug izhodni produkt s podobno količino reciklirane vsebnosti glede na vhodni odpadni material, ki naj bi se uporabljal kot recikliran proizvod, material ali snov. Kadar se izhodni produkt uporabi v ali na tleh, ga lahko države članice štejejo kot recikliranega samo, če ta raba koristi kmetijstvu ali pomeni ekološko izboljšanje. (POGLEDATI BIO UREDBO)

Od 1. januarja 2027 se lahko komunalne biološke odpadke, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, šteje kot reciklirane samo, če so v skladu z 18. členom te uredbe zbrani ločeno ali ločeni na kraju nastanka.

(4) Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe, se količina odpadnih materialov, ki po predobdelavi, ki se izvede pred predelavo, prenehajo biti odpadki (TO GLEDE NA ODPADKOVNO ZAKONODAJO NI MOŽNO ??? – R12), lahko šteje za reciklirano pod pogojem, da so takšni materiali namenjeni nadaljnji ponovni predelavi v proizvode, materiale ali snovi, ki se bodo uporabljali za prvotni ali druge namene. Vendar se materiali, ki niso več odpadki in bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ali bodo sežgani, uporabljeni za zasipanje ali odloženi na odlagališčih, ne upoštevajo pri izračunu doseganja ciljev recikliranja.

(5) Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe, se lahko upošteva tudi recikliranje kovin, izločenih po sežigu komunalnih odpadkov, pod pogojem, da reciklirane kovine izpolnjujejo določena merila kakovosti, določena v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2019/1004 z dne 7. junija 2019 o določitvi pravil za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov o odpadkih v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Izvedbenega sklepa Komisije C(2012) 2384.

(6) Pri izračunu doseganja ciljev iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe se upoštevajo tudi tisti odpadki, ki so bili v Republiki Sloveniji zbrani in nato poslani v drugo državo članico, ne glede na to, da so se v tej državi članici pripravili za ponovno uporabo, reciklirali ali uporabili za zasipanje. Odpadki iz prejšnjega stavka, ki so bili zbrani v drugi državi članici in poslani v Republiko Slovenijo na pripravo za ponovno uporabo, recikliranje ali zasipanje, se pri izračunavanju ciljev iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe v Republiki Sloveniji ne upoštevajo.

(7) Pri izračunu doseganja ciljev iz 3., 4. in 5. točke prvega odstavka 13. člena te uredbe se upoštevajo tudi tisti odpadki, ki so bili v Republiki Sloveniji zbrani in nato poslani v tretjo državo, če so izpolnjene zahteve iz sedmega odstavka 13. člena te uredbe in če v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 izvoznik lahko dokaže, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz navedene uredbe in da je obdelava odpadkov v tretji državi izvedena pod pogoji, ki so v splošnem enakovredni zahtevam, določenim v pravnem redu Evropske unije.

(8) Pri zagotavljanju zanesljivosti in točnosti zbranih podatkov o recikliranih odpadkih se lahko uporabljajo stopnje povprečnih izgub samo v primerih, kadar zanesljivih podatkov ni mogoče pridobiti drugače, in se izračunajo na podlagi pravil izračunavanja, določenih v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2019/1004 z dne 7. junija 2019 o določitvi pravil za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov o odpadkih v skladu z Direktivo 2008/98/ES

Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Izvedbenega sklepa Komisije C(2012) 2384.

PRILOGA 5

DOPUSTNE VSEBNOSTI ZA ONESNAŽEVALA V NJIHOVIH IZLUŽKIH ZA PREDELANE SNOVI ALI PREDMETE, KI BODO UPORABLJENI V ZUNANJEM OKOLJU IN IZPOSTAVLJENI ATMOSFERSKIM VPLIVOM IN IMAJO LASTNOST IZLUŽEVANJA

Preglednica: Dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta

		dopustne vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta pri L/S = 10 l/kg v [mg/kg suhe snovi]		
Parameter	Izražen kot	na območju brez varstvenih režimov po predpisih o vodah	na območju brez varstvenih režimov po predpisih o vodah, če je povprečna vodoprepustnost predelanih snovi ali predmetov $\leq 10^{-9}$ m/s ₁₎	na vodovarstvenih območjih
Izhodiščni parametri				
kadmij	Cd	0,025	0,04	0,0025
baker	Cu	0,5	2	0,05
nikelj	Ni	0,4	0,5	0,08
svinec	Pb	0,5	0,6	0,035
cink	Zn	2	3,5	0,35

celotni krom	Cr	0,5	0,6	0,05
krom ⁶⁺	Cr	0,1	0,15	0,005
živo srebro	Hg	0,005	0,01	0,001
kobalt	Co	0,03	0,5	0,003
molibden	Mo	0,5	1	0,1
antimon	Sb	0,3	0,5	0,03
selen	Se	0,6	1	0,06
barij	Ba	20	20	1
arzen	As	0,1	0,4	0,01
fluoridi	F	10	10	1
kloridi	Cl	800	1000	80
sulfati	SO ₄	2500 ^{a)}	5000 ^{a)}	500 ^{a)}
ogljikovodiki C10-C40 (mineralna olja)		5 ^{b)}	5 ^{b)}	0,5 ^{b)}
kloroalkani, C 10-13 (CAS št. 85535-84-8)		0,04 ^{c)}	0,05 ^{c)}	0,01 ^{c)}
heksabromociklododekani (HBCDD) ²⁾		0,02 ^{c)}	0,025 ^{c)}	0,002 ^{c)}
di(2-etilheksil)ftalat (DEHP) (CAS št. 117-81-7)		0,01 ^{c)}	0,015 ^{c)}	0,001 ^{c)}
adsorbljivi organski halogeni (AOX)	Cl	0,5 ^{d)}	0,5 ^{d)}	0,05 ^{d)}
lahkohlapni aromatski ogljikovodiki (BTX)		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
benzen		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
etilbenzen		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
toluen		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
ksilen		0,1 ^{e)}	0,1 ^{e)}	0,01 ^{e)}
dioksini in dioksinom podobne spojine ³⁾		0,0003 ^{f)}	0,00036 ^{f)}	0,00003 ^{f)}
poliklorirani bifenili (PCB) ⁴⁾		0,001 ^{g)}	0,001 ^{g)}	0,0001 ^{g)}
policiklični aromatski ogljikovodiki (PAO) ⁵⁾		0,01 ^{h)}	0,01 ^{h)}	0,001 ^{h)}
fenolni indeks	C ₆ H ₅ OH	1 ⁱ⁾	2 ⁱ⁾	0,3 ⁱ⁾
Dodatni izhodiščni parametri				
bromirani difeniletri ⁶⁾		0,0005	0,0005	0,00014
heksaklorobenzen (CAS št. 118-74-1)		0,001	0,001	0,0005
heksaklorobutadien (CAS št. 87-68-3)		0,001	0,001	0,0005
heksaklorocikloheksan ⁷⁾ (CAS št. 608-73-1)		0,002	0,002	0,001
nonilfenoli ⁸⁾		0,03	0,03	0,003
oktilfenoli ⁹⁾		0,01	0,02	0,001
pentaklorobenzen (CAS št. 608-93-5)		0,0007	0,0007	0,00007
tributilkositrove spojine ¹⁰⁾		0,00002	0,00002	0,000002
triklorobenzeni (CAS št. 12002-48-1)		0,04	0,04	0,004
triklorometan (kloroform) (CAS št. 67-66-3)		0,1	0,1	0,01
perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS) (CAS št. 1763-23-1)		0,1	0,1	0,036
heptaklor in heptaklor epoksid (CAS št. 76-44-8/ 1024-57-3)		0,003	0,003	0,0001
kvinoksifen (C A S št.)		0,003	0,003	0,0001

124495-18-7)				
dikofol (CAS št. 115-32-2)		0,003	0,003	0,0001
trifluralin (CAS št. 1582-09-8)		0,003	0,003	0,0001
nitrat	N	20	50	2
pesticidi ¹¹⁾		0,005	0,005	0,00035

- 1) kriterij se nanaša tudi na primere, ko je plast predelane snovi ali predmeta z vodoprepustnostjo $> 10^{-9}$ m/s pod krovino z vodoprepustnostjo $\leq 10^{-9}$ m/s debeline najmanj 70 cm ali pod plastjo iz asfalta ali betona
- 2) to se nanaša na 1,3,5,7,9,11-heksabromociklododekan (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromociklododekan (CAS 3194-55-6), α -heksabromociklododekan (CAS 134237-50-6), β -heksabromociklododekan (CAS 134237-51-7) in γ -heksabromociklododekan (CAS 134237-52-8)
- 3) to se nanaša na naslednje spojine: 7 polikloriranih dibenzo-p-dioksinov (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9) 10 polikloriranih dibenzofuranov (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0) 12 dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9)
- 4) skupna koncentracija PCB je seštevek PCB 28, 52, 101, 118, 138, 153 in 180
- 5) skupna koncentracija PAO je seštevek: naftalena, antracena, fenantrena, fluorantena, benzo(a)antracena, krizena, benzo(a)pirena, benzo(ghi)perilena, benzo(k)fluorantena in indeno(1,2,3)pirena
- 6) le tetra-, penta-, hekso- in heptabromodifenileter (številke CAS 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0 oziroma 68928-80-3)
- 7) skupna koncentracija je seštevek α -HCH, β -HCH, γ -HCH in δ -HCH
- 8) nonilfenol (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0), vključno z izomeroma 4-nonilfenolom (CAS 104-40-5, EU 203-199-4) in 4-nonilfenolom (razvejenim) (CAS 84852-15-3, EU 284-325-5)
- 9) oktilfenol (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5), vključno z izomerom 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)fenolom (CAS 140-66-9, EU 205-426-2)
- 10) vključno s tributilkositrovim kationom (CAS 36643-28-4)
- 11) vsota pesticidov, ki niso navedeni predhodno

a) za predelano snov ali predmet iz nenevarnih gradbenih odpadkov, ki ne vsebujejo sestavin ali onesnaževal iz plastike, kablov, sintetičnih ali mineralnih olj, organskih izolirnih materialov in drugih organskih sestavin, uporablja dvakratnik dopustne vsebnosti

b) parameter ni predmet analize izlužka za predelano snov ali predmet iz gradbenih odpadkov, ki ne vsebujejo onesnaževal iz sintetičnih ali mineralnih olj

c) parameter ni predmet analize izlužka za predelano snov ali predmet iz gradbenih odpadkov, ki ne vsebujejo sestavin ali onesnaževal iz plastike, kablov, organskih izolirnih materialov in drugih organskih sestavin, in je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje plastiko, zlasti polistiren ali plastiko iz električne ali elektronske opreme

d) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine iz muljev iz čistilnih naprav

e) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine ali onesnaževala iz zemljine ali drugih odpadkov, onesnaženih z gorivi, gume, plastike ali lesa s premazi zaščitnih sredstev

f) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine ali onesnaževala z odpadki iz gorenja na prostem, proizvodnje kloriranih sintetičnih ali mineralnih olj, beljenja papirja ali sredstev za zaščito lesa

g) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje onesnaževala z dielektriki iz transformatorjev ali kondenzatorjev, kloriranimi sintetičnimi ali mineralnimi olji ter aditivi za plastiko, impregnacijska sredstva, pesticide, barve, lake, lepila, papir in tekstil

h) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine ali onesnaževala z odpadki iz izgorevalnih ali drugih toplotnih procesov ali asfalta

i) parameter je predmet analize izlužka le v primeru, če predelana snov ali predmet vsebuje sestavine ali onesnaževala z odpadki iz proizvodnje plastičnih mas, polikarbonatov in epoksidnih smol ali z odpadki, ki vsebujejo fenolformaldehidne smole

Navodilo za določitev nabora onesnaževal in njihovih dopustnih vsebnosti v izlužkih predelanih snovi ali predmetov:

1. V primeru, če bo predelovalec odpadkov napravo za predelavo odpadkov šele gradil oziroma gre za bodočo predelavo odpadkov v predelano snov ali predmet, se analiza izlužkov iz šestega odstavka 8. člena te uredbe izdela na podlagi laboratorijsko proizvedene snovi in predmeta, pri čemer se izlužek pripravi 48 ur po laboratorijski izdelavi predelane snovi ali predmeta, postopek in metoda predelave na laboratorijski ravni pa morata biti identična predvidenemu postopku in metodi obdelave odpadkov, za katero vlagatelj vlaga vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

2. V primerih iz sedmega odstavka 8. člena te uredbe se izlužek pripravi z odvzemom vzorca iz že nameščene ali vgrajene predelane snovi ali predmeta v zunanjem okolju, pri čemer se vzorčenje izvede po 48 urah po izvedenem nameščanju ali vgradnji.

3. V primerih iz trinajstega odstavka 8. člena te uredbe se analize izlužkov pripravi z odvzemom vzorca predelane snovi ali predmeta ob njegovem nastanku v napravi za predelavo odpadkov.

4. Nabor onesnaževal se določi na podlagi seznama izhodiščnih parametrov, kadar se zaradi izvora vstopnih odpadkov pričakuje prisotnost nitratov, pesticidov ali biocidov, pa tudi na podlagi dodatnih izhodiščnih parametrov.

5. Ne glede na določila prejšnje točke se v nabor onesnaževal za izdelavo analiz izlužkov iz šestega odstavka 8. člena te uredbe ne vključijo tisti parametri, za katere iz vrednotenja nevarnih lastnosti odpadkov, ki vstopajo v proces recikliranja ali druge predelave odpadkov v predelane snovi ali predmete, ne izhaja, da so v njih prisotni ali da njihove koncentracije v izlužkih teh odpadkov ne presegajo 30 % od dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge, pri čemer se upoštevajo tiste dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge, ki so primerne glede na lastnosti predelane snovi ali predmeta in glede na območje, na katero se nanašajo dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge. Vrednotenje nevarnih lastnosti odpadkov se izdela na podlagi šestega odstavka 5. člena te uredbe in se lahko uporabi, če je bilo za posamezen odpadek le-to pridobljeno od povzročitelja odpadka in predano predelovalcu.

6. Ne glede na določila 4. točke te priloge se v nabor onesnaževal za izdelavo analiz izlužkov iz šestega odstavka 8. člena te uredbe, analiziranih na podlagi analiz iz 1. točke te priloge, ne vključijo tisti parametri, za katere iz analize izlužkov, izhaja, da koncentracije onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta ne presegajo 30 % od dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge, ki veljajo za določeno vrsto ali območje uporabe predelane snovi ali predmeta.

6. Predlog za spremljanje vsebnosti onesnaževal v izlužkih predelane snovi ali predmeta v času vgradnje ali nameščanja v zunanje okolje iz osmega odstavka 8. člena te uredbe se pripravi tako, da se v nabor onesnaževal, ki jih bo treba spremljati, vključijo tista onesnaževala, ki presegajo 30 % od dopustne vsebnosti onesnaževal iz te priloge, razen za krom⁶⁺, ki ga je potrebno spremljati v primeru, če vsebnost celotnega kroma presega 30 % od dopustne vsebnosti za celotni krom iz te priloge.

7. Predelane snovi ali predmeti, ki bodo uporabljeni v zunanjem okolju in izpostavljeni atmosferskim vplivom, ne smejo vsebovati onesnaževala celotni organski ogljik – TOC nad 18 % mase v suhi snovi, če so vanje vključene tudi organske snovi, ki so v predelani snovi ali predmetu zaradi vstopnih odpadkov, ki sestavljajo več kot 30-odstotni delež v predelani snovi ali predmetu, in ne več kot 6 % mase v suhi snovi v drugih primerih.

8. Pripravo in analizo parametrov v izlužku predelane snovi ali predmeta mora izvesti akreditiran laboratorij po SIST EN ISO/IEC 17025. Izlužek se pripravi skladno s standardom SIST EN 1744-3. Za merjenje posameznega parametra v izlužku se lahko uporabljajo le metode, ki so validirane v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17025 ali drugim mednarodno priznanim standardom in pri uporabi katerih je meja zaznavnosti vsaj desetkrat nižja od dopustne vsebnosti onesnaževal, določene za ta parameter v preglednici iz te priloge.

PRILOGA 6

IZJAVA GLEDE ONESNAŽEVAL V PROIZVODU, KI BO UPORABLJEN V ZUNANJEM
OKOLJU IN IZPOSTAVLJEN ATMOSFERSKIM VPLIVOM TER IMA LASTNOST
IZLUŽEVANJA

Ime in naslov sedeža predelovalca:		Številka izjave:	
Ime proizvoda:		Datum izjave:	
DA / NE	Hidravlično nevezan proizvod	DA / NE	Hidravlično vezan proizvod
Sedež predelovalca:			
Naslov (ali št. zemlj. parcele in kat. občina, če ni naslova) naprave za predelavo odpadkov v proizvod:			
Številka in datum izdaje			

okoljevarstvenega dovoljenja predelovalca:		
Proizvod je primeren za nameščanje ali vgradnjo na območju brez varstvenih režimov po predpisih o vodah:	DA	NE
Proizvod je primeren za nameščanje ali vgradnjo na območju brez varstvenih režimov po predpisih o vodah, če je povprečna vodoprepustnost proizvoda manjša od 1×10^{-9} m/s:	DA	NE
Proizvod je primeren za nameščanje ali vgradnjo na vodovarstvenem območju oziroma brez omejitev:	DA	NE
Priloga 1: Analiza onesnaževala, izlužku proizvoda (št., datum, izdelovalec):		
Priloga 2: Mnenje osebe z akreditacijo po SIST EN ISO/IEC 17025 (št., datum, izdelovalec):		
Kraj in datum podpisa:		
Ime, priimek in podpis odgovorne osebe predelovalca ter žig:		